

REVISTË SHKOLLORE E M.M. "ALAUDDIN" PRISHTINË

Nr. 37 / Dhjetor 2014

DRITA e نور القرآن KUR'ANIT

www.medreseja.com

Intervistë me Dr. Qazim Qazimi

Sfidat e medresantëve
sot dallojnë shumë nga
ato të viteve 60-ta

Numri 7 në Kuran

Ne dhe ajo që ka vlerë

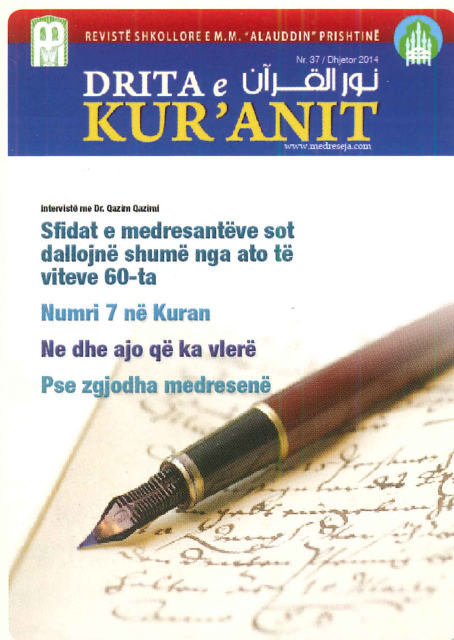
Pse zgjodha Medresenë?

Jam mysliman, shqiptar

Me dashurinë për ty All-llah,
Me përlje dhe nderim,
Nis të shkruaj me bismilah,
Fjalë Zemre-Adhurim!
Tokës tënde po tentoj,
Dritë t'i fal me laps e dije,
Me Kur'an t'i njoftoi,
Pleq, burra e fëmijë.
Zemra qan e shpirti gëzohet,
Sa here n'sexhde ulur dal,
për të mirat falënderohet,
për mëkatet të thotë: Më fal!
Ëndërr kam çdo natë Qaben,
Në dëshira më vlon xheneti,
N'këtë dynja e botë të rreme,
rrugë drejtuar kah ahireti.
Insha'Allah do të jem,
Rob i falur e mëshiruar,
Se pa ty o Zot i botërave,
Do të ndjem i mbaruar.
Jam shqiptar Musliman,
Krenari kam fenë time.
Nuk njohë tjetër vec Kur'an,
Nëpër dasma e hidhërime.

Visar Limani 11/2

Intervistë me Dr. Qazim Qazimin

**Sfidat e medresantëve sot
dallojnë shumë nga ato të
viteve 60-ta**

Numri 7 në Kuran

Ne dhe ajo që ka vlerë

Pse zgjedha medresenë

PËRMBAJTJA

- 3 Fjala e kryeredaktorit
- 4 Gjej lumturinë e përhershme
- 7 Besimtari mes frikës dhe shpresës
- 9 Dynjaja, për një kohë të caktuar
- 10 Singëriteti
- 10 Meditimi ndaj ajeteve Kur'anore
- 10 Faktorët që ndikojnë në rritjen e imanit?
- 12 Ne dhe ajo që ka VLERË
- 13 Vlerën e të cilit s'ia gjejmë pikën dot
- 14 Haxhi, udhëtimi im jetësor
- 15 Intervistë me Prof. Dr. Qazim Qazimin
- 17 Të përkulurit ndaj Allahut mbron nga kanceri
- 18 7 ARSYE pse duhet të dëgjoni zemrën
- 19 Numri 7 në Kur'an
- 21 Thesare nga Kur'ani dhe Hadithi
- 22 Mrekullitë shkencore në namazin e natës
- 23 O nefsi im / Lutje
- 24 Jeta / Medreseja
- 25 Për nënën / A do ta pranoni këtë punë?
- 26 Poezi
- 29 Pse zgjedha Medresenë?
- 31 Udhëtim i paharruar
- 32 Rugëtimi mbresëlënës nëpër Shqipëri
- 33 Aktivitetete
- 36 A e dini se?
- 36 Fjalë të urta
- 37 15 Zbulimet më të mëdha botërore
- 38 10 zbulimet muslimane që "ndryshuan botën"
- 39 Barcoleta
- 39 Kuriozitete

Fjala e kryeredaktorit

Falënderimet më të larta i takojnë Allahut xh.sh. Krijuesit të botëve, Sunduesit të gjithësisë, ndërsa selamet dhe nderimet tona ia adresojmë Muhamed Mustafasë s.a.v.s.

Fillimisht e lusim Krijuesin e botëve që t'i shpërblejë ata të cilët para shumë vitesh filluan këtë rrugëtim, duke shkruar për revistën e shkollës sonë "Drita e Kur'anit". Dëshirojmë që kjo revistë e trashëguar nga gjeneratat e mëparshme, të vazhdojë rrugëtimin e saj edhe më tutje.

Për këtë nuk kemi fare dyshim, sepse e dimë që kjo vatrë diturie ka nxjerrë gjenerata të arta, të cilat me sjelljen dhe edukatën e tyre, lanë gjurmë të pashlyeshme në këtë tempull dije.

"Drita e Kur'anit" është meritë e nxënësve të kësaj shkolle, të cilët, krahas mësimëve të tyre e ndanë kohën dhe u angazhuan që kjo revistë të jetë në duartë tuaja. Me punën e tyre arritën që ky numër i kësaj reviste, në përmbajtjen e saj të ketë tema të ndryshme, si: fetare, edukativo-arsimore por edhe tema shkencore.

Falënderojmë Drejtorin e Medresesë Bahri ef. Simnicën, i cili na motivoi dhe na përkrahu në përgatitjen e kësaj reviste. Në emër të redaksisë së shkollës sonë, uroj që kjo revistë të reflektoj edhe tek nxënësit e shkollave tjera, në mënyrë që të shohin kontributin dhe punën e nxënësve të shkollës sonë për një arsimim dhe edukimin sa më cilësor në përgjithësi.

Benjamin Publica 12/2

Kryeredaktor: **Benjamin Publica**

Redaktore: **Aldonisa Gashi**

Anëtarë të redaksisë: **Muhamet Shahini, Veton Jashari, Rijad Sadiku, Amir Isaku, Alban Idrizaj, Driton Halili, Gani Meholl, Merjeme Avdiu, Samire Bilalli, Aida Maloku, Vladrinë Abdulahu dhe Almedina Tërmmkolli.**

Lektore: **Shahë Memishi**

Dizajni: **Bashkim Mehani**

E-mail: **redaksia_v@hotmail.com**
redaksia_d@hotmail.com
www.medreseja.com

Gjej lumturinë e përherëshme

Po filloj këtë rrugëtim me shembullin e disa udhëtarëve. Udhëtarë, të cilët duhej të mbërrinin deri te caku, te vendbanimet që nuk të shpinte kush, pos një deti me shumë rrezeqe. E kjo është dynjaja. Ti je ai udhëtar që tani po gjendesh në mes të këtij deti me shumë bashkudhëtarët e tu. Nëse ende po hamendesh, nëse po ecë në rrugë të sigurtë, të siguroj që nëse po udhëton me anijen e Kur'anit dhe Sunnetit, në fund do të shijosh kënaqësinë që të ofron rehatia e shtëpisë. Rehati e cila t'i shuan vuajtjet e qëndresës dhe rraskapitjes gjatë rrugës. Zaten, këtë ta ka premtuar Krijuesi yt, Krijuesi i këtij deti dhe bashkudhëtarëve tu, Krijuesi i asaj që t'u është premtuar për fund. Andaj, o udhëtar që po udhëton në qiellin e hapur, nëse ende po hamendesh, mos të frikësojnë ata që po udhëtojnë me anije luksoze, e as ata që synojnë ta kalojnë këtë det me not, e të thonë se je i dështuar! Prej tash ti je fitimtari! Ke atë që se ka askush pos teje, udhëzuesin e triumfit (Kur'anin).

Shumë njerëz në këtë botë thonë se janë të lumtur sepse arrijnë atë që dëshirojnë. Lumturinë e tyre kufizojnë në paratë e tyre, pozitën, udhëtimet, punën, etj. E quajnë lumturi ngase nuk kanë përjetuar diçka më të mirë më herët. Ndërsa ne posedojmë atë për të cilën nuk ka mundësi ta ndjejë çdo kush, atë për të cilën po ta dinin mbretërit e kësaj bote do t'na kishin luftuar me shpata që t'na rrëmbenin nga zemrat tona e s'do mund t'na merrnin. Ngase ne kemi atë që na ndriçon jetën në këtë botë e gjithsesi edhe në botën tjetër.

**Çelësin e ke në dorë,
vetëm duhet të vepros!**

Bëhu intervistues i vetvetes tënde. A je ti i cili duhet të jesh, a je tani, në këtë moment i gatshëm

të takohesh me Zotin tënd ?Nëse deri tash ke arsyetuar vetveten, ndërroje këtë zakon shkatërrues! Ngase, arsyetimi i vetes në fillim është më i mirë se arsyetimi i vetes në fund.¹ Dije se s'ka mundësi të ketë diç më të drejtë e më të përshtatshme se sa ajo që ia ka obliguar Krijuesi-krijesës së Tij. Dije se formimi i personalitetit tënd, urtësia jote, respektimi ndaj të tjerëve, modestia, lumturia, e kënaqësia jote varen vetëm nga ajo se sa ti respekton ato që ekskluzivisht janë për krijesën që u pajis me mendje. Thotë Allahu xh.sh në Kur'anin famëlartë: *"Keto janë dispozitat e Allahut, e kush i tejkalon dizpozitat e Allahut, ai veten e ka dëmtuar."*²

**Allahu nuk ka nevojë
për adhurimin tënd**

Allahu nuk ka nevojë për adhurimin tënd e as për veprat e tua të mira, zgjedhja jote mes veprimit dhe mosveprimit të urdhëresave të Tij është në dëm apo në dobinë tënde. Njeriu është i varur nga Zoti i tij që e ka krijuar dhe mbikëqyrur, në dorën e të Cilit janë jeta dhe vdekja e tij. Nëse njeriu humb lidhjen me Zotin dhe shpërfill obligimet që ka karshi Zotit, jeta e tij shpirtërore do të rezultojë me shqetësime. Përkundrazi, nëse njeriu e njeh dhe e beson Zotin, është në dijeni të plotë për obligimet ndaj Tij dhe i praktikon me përpikmëri, gjendja shpirtërore e tij do të jetë e qetë, e rehatshme dhe do të jetojë në begati të vazhdueshme.³ Thotë Allahu xh.sh. në Kur'anin famëlartë: *"Kush bën vepër të mirë, qoftë mashkull apo femër, e duke qenë besimtar, ne do t'i japim atij një jetë të mirë (në këtë botë)."*⁴

O udhëtar, nëse deri tash të ka humbur rruga me udhëzues në dorë, mos u brengos, por nxito se ende ke kohë për ndryshime! Ke dy zgjedhje: ose të provosh mënyra të reja për ta kaluar detin, ose

të ndjekësh shenjat në rrugë, që ka vendosur Krijuesi, e të kujtoj që për të dytën, ka njerëz që janë lajmëruar se kanë arritur atje. Qetësoje zemrën që tash po të rrah fortë, duke lundruar për disa çaste në jetën e atyre që na paraprinë gjatë kësajrruge. Kur Sahabët filluan t'i shijonin kafshatat e para të kësaj rruge, Habbab bin Ereti tregoi: Një ditë, kur i Dërguari i Allahut (s.a.v.s) ishte në hijen e Qabes, i shkuam pranë, dhe duke iu ankuar, i treguam torturat që na bënin mushrikët. Pastaj i kërkuam që ta lus Allahun për t'i shpëtuar nga këto tortura. Ai (Muhammedi salAllahu alejhi ue selem) tha: "Ndërmjet brezave përpara jush ka pasur besimtarë që pasi kapeshin, vendoseshin në një gropë, pastaj ndaheshin më dysh nga koka tek këmbët me sharrë dhe u gërvishtej mishi i tyre me krehër hekuri, por përsëri nuk u kthyen nga feja e tyre..."⁵

Eh, ata shpejtë morën mësim nga këto pamje, e pastaj u bënë ata simbol i qëndresës në këtë fe. Kishte nga ata që e lenin tërë pasurinë e nuk bren-goseshin fare për të, kishte të tjerë që aq rëndë maltretoheshin fizikisht, që të rrëqethin trupin kur i dëgjon rastet e tyre, sikur Amari i biri i Sumejës që e torturuan duke i vënë një gurë të madh në bark në mes të ditës, me fytyrë kah dielli, herë duke e djegur me zjarr e herë duke ia futur kokën në ujë.⁶ Por, as kjo nuk i ndali nga kjo rrugë e shtruar me gjemba, por që brenda saj është ajo çfarë syri i njeriut kurrë se ka parë, as veshi s'ka dëgjuar, madje as imagji-

nata atje kurrë nuk arriti. O njeri, e di se të duket e çuditshme që këta njerëz të kenë epitelin e të lumturve, ndërsa përjetuan vuajtje?!

Të mësoj se lumturia e mirëfilltë ka një sekret: (dëgjuam dhe u nënshtuam). Ata na treguan realisht, se lumturia e tyre nuk ishte e lidhur me gjendjen materiale e trupore.

Dijetarët kanë thënë: "Ai i cili dëshiron shpëtim dhe lumturi për vete nuk duhet të devijoj nga dy rrugë të drejta: durimi dhe falënderimi."

Thotë Ibën Kajjim El-Xheuzije: "I Lartësuar i ka bërë durimin kalë race, i cili nuk lodhet asnjëherë, luftëtar të pazezistueshëm, ushtri që nuk mund të mposhtet, kështjellë të fortë që nuk mund të shembet e as të gjymtohet. Ai dhe fitorja janë dy vëllezër. Fitorja vjen me durim, dalje prej krizave, lehtësim pas vështirësive. Njeriut i ndihmon durimi më tepër se shumë njerëz të pajisur dhe të furnizuar. Durimi për triumfin është si koka për trupin.⁷ Thotë Allahu xh.sh.: "Te mjerët ju, shpërblimi i Allahut është shumë i mirë për atë që besoi dhe bëri vepër të mirë, po ate nuk mund ta arrijë kush përveç durimtareve."⁸

Jeta më e mirë është ajo të cilën e kanë jetuar të lumturit duke i falënderuar durimit. Ata janë ngjitur drejtë shkallëve më të larta me falënderimin e tyre. Kanë fluturuar me krahët e durimit dhe falënderimit drejtë në kopshtet e Xhennetit. Vërtetë, Allahu shpërblen me shumë të mira. Pra, ky është durimi largpamës, menaxhim i jetës tënde. Ai i cili të kursen

nga shtëpia jote e përkohshme për të investuar në atë të përhershmen dhe është shkaku i madh për lumturi.

O udhëtar nën qiellin e hapur për fund të porosisë: ndiqe udhëzuesin, ngase do të gjesh zgjidhje për çdo pengesë gjatë rrugës, për çdo furtunë që tenton të të kthejë mbrapa apo ta devijojë rrugën! Të rikujtoj se nuk është vetëm zgjidhje problemesh por edhe rehati gjatë udhëtimit. Lumturia e vërtetë është ndjekja e asaj rruge që fundin dhe përjetësinë e ka lumturi, qoftë edhe duke sakrifikuar gjërat më të shtrënjtë që posedojmë, e jo ajo "kënaqësi" që fundin e ka mjerim deri në pafundësi.

Ka thënë i dërguari i Allahut salallahu alejhi ʿe selem: "Në Ditën e Kiametit, nga Xhehennemi thirret njeriu që ishte dëfryer më së shumti në dynja dhe zhytet një herë në zjarr e i thuhet: O njeri! A ke parë ndonjë të mirë ndonjëherë? A ke kaluar pranë ndonjë të mirë ndonjëherë? Thotë: Jo, pasha Allahun, o Zot, (nuk kam parë të mirë në dynja). Pastaj silllet njeriu prej Xhenetit, që kishte vuajtur më së shumti në dynja dhe zhytet njëherë në Xhenet e pastaj i thuhet: O njeri! A ke parë ndonjë të ligë ndonjëherë? A të ka goditur ndonjë vështirësi ndon-

jëherë? Thotë: Jo, pasha Allahun, o Zot, kurrë nuk më ka goditur fatkeqësi dhe as nuk kam parë të ligë (keqe) kurrë".⁹ Kjo është lumturia e përhershme, Krijuesit të së cilës i përulemi e vetëm nga Ai kërkojmë të na jap hise nga kjo lumturi, duke na mundësuar që të jetojmë si robër të edukuar të Tij, të vdesim besimtarë dhe të na fus në Xhenetet e përhershme, në shoqëri me Pejgamberët, të sinqertët, shehidët dhe njerëzit e mirë. Ah sa shoqëri e mirë që janë ata! O krijesë e Krijuesit, I Cili krijoi lumturinë vetëm për ty me urtësinë e Tij të pakufishme.¹⁰

Erza Begolli XII/3

- 1) Fq.356 "Kenaqu me jetën tende"- Muhammed el Arifi. 2) Et-talak. 3) Fq.51 "Metedologjia e thirrjes ne Islam-Da've" – Mr.sci.Jakup Cunaku. 4) En-nahl 97. 5) Buhari, Menakibu'l Ensar 29, Menakib 25, Ikrah 1; Ebu Davud, Xhihad 97/2649. 6) Fq. 57 "Rruga e ndricuar" – Dr. Shefqet Krasniqi. 7) Fq 16 "Premtimi për durimtarët dhe nozulli i falenderuesve" – Iben Kajjim el Xheuzije. 8) El Kasas 80. 9) Transmeton Enes ibn Malik (Muslimi). 10) Verejtje, ligjerata i takon një mase të caktuar të shoqërisë (e njohur me thelbin e fesë islame) për shkak të mungesës së argumenteve se Zoti ka dërguar pejgamber, nevojë që kemi për ta dhe se mendja nuk është e aftë që vetvetiu të gjej këtë rrugë.

Besimtari mes frikës dhe shpresës

Njeriu vazhdimisht ecën drejt Krijuesit të tij, derisa ta arrijë cakun final. Frika dhe shpresa janë dy krahë me të cilët njerëzit fluturojnë, ecin drejt çdo pozite të lavdëruar dhe mjete bartëse me të cilat ai udhëton në shtigjet e ahiretit dhe i kalon të gjitha pengesat e mundshme.

Ahmed Ferid në librin e tij pastrimi i shpirtit thotë: "Vetëm shpresa e madhe e shpie njeriun tek afërsia e të Gjithëmëshirshmit dhe freskia e xhenetit edhe pse ruga është e gjatë, barra e rëndë e rrethuar me vepra të padëshirueshme për zemrën e cila ballafaqohet me vështirësitë e gjymtyrëve. Kurse droja dhe frika reale, dhe shpresa e optimizmi në anën tjetër e largojnë njeriun nga zjarri i xhehenemit dhe dënimi i dhembshëm, edhe pse kjo rrugë e rrethuar me pasione, epshe dhe kënaqësi të çuditshme. Për këtë shkak duhet të sqarojmë realitetin e këtyre dy gjërave, vlerën e tyre dhe mënyrën se si mund t'i kemi bashkë që të dyja".¹ Allahu i lartësuar në Kur'an thotë: "...S'ka dyshim se Zoti yt u fal njerëzve mëkatet e tyre, por s'ka dyshim se Zoti yt është edhe ndëshkues i rreptë".

Nga ky ajet Kur'anor kuptojmë se Allahu na dërgon sinjal të qartë se edhe mund t'ua fali mëkatet, por edhe mund të ju dënojë, andaj besimtari duhet të bëjë një balancim në mes frikës nga ndëshkimi i Allahut si dhe mes shpresës në mëshirën e Tij.

Mjeti që neve na afron tek Allahu është dashuria ndaj Allahut. Ai që e donë Allahun xh.sh. me përmailim, udhëton drejtë takimit me të, por duke pasur parasysh se jeta në këtë botë i ka labirintet e veta, pengesat dhe sfidat, besimtarit i duhet një timon që me të orienton udhëtimin e tij drejt Krijuesit. E timoni duhet të lëvizet në dy pozicione për t'i shmangur pengesat që dalin gjatë rrugës, e këto dy kthesa pa

dyshim se janë frika dhe shpresa e besimtarit.

Ibn Kajjim (Allahu e mëshiroftë) ka thënë:

"Zemra në udhëtimin e saj për tek Allahu i përngjan një shpendi, ku dashuria është koka e tij, ndërsa frika dhe shpresa janë dy krahët. Nëse koka dhe krahët i funksionojnë siç duhet, ai do të fluturojë i qetë, mirëpo nëse koka i këputet, ai me siguri do të bie e pastaj edhe ngordhë. Por, edhe nëse ndonjëri nga krahët këputet apo dëmtohet, ai do të jetë pre e

lehtë për grabitqarët. Sidoqoftë, krahu i frikës duhet të dominojë ndaj krahut të shpresës, e nëse do të ndodhte e kundërta, zemra do të degjeneronte”.

Sot kemi dy lloje ekstremizmash dhe mesataren e artë, kemi njerëz që e kanë keqkuptuar në masë të madhe frikën ndaj Allahut të Lartëmadhërishëm, dhe kemi nga ata që e kanë keqkuptuar shpresën në Atë. Kemi edhe të atillë që nuk u bënë përshtypje as frika e as shpresa, janë të hutuar dhe të zhytur në mëkatet e tyre.

Çfarë është frika ?

Fillimisht duhet të dimë se çfarë është frika dhe çfarë shpresa, pastaj na duhet të dimë se, si duhet t'i përdorim në udhëtimin tonë drejtë Krijuesit.

Dijetari I shquar Ibni Tejmije thotë: "Frika ndaj Allahut është ajo e cila të ndal nga shkelja e ndalesës dhe të shtyn kah kryerja e obligimeve, e ajo që është përtej kësaj ajo nuk na duhet”.

Allahu I Lartësuar na porositë që t'ia kemi frikën Atij duke thënë: "...frikësomuni Mua, nëse jeni besimtarë!" Për këtë shkak është e papërfytyrueshme të ndahet besimtari nga frika, edhe në qoftë se ajo është e dobët. Dobësia e frikës vjen në proporcion me dobësinë e njohjes dhe të besimit në Allahun e Madhërishëm. Ebu Hurejre, Allahu qoftë i kënaqur me të, tregon se Pejgamberi a.s. ka thënë: "Ai që ka frikë e nis herët udhëtimin, kurse ai që e nis herët ud-

hëtimin arrin cakun e vet. Dijeni se malli i Allahut është i shtrenjtë, dijeni se malli i Allahut është Xheneti!"

Ai që ka frikë ecën rrugës për në ahiret dhe nxiton në vepra të mira duke pasur frikë pengesat dhe ndërprerësit.

Çfarë është shpresa?

Disa nga dijetarët kanë thënë se shpresa është që të shikosh gjithmonë në gjerësinë e mëshirës së Allahut dhe të jesh i bindur në mëshirën e tij. Ndërsa ibn Kajim el Xheviu thotë: "Shpresa të bartë tek Allahu dhe të ofron udhëtim komod drejt tij."

Allahu iLartësuar na porositë që mos ta humbim shpresën në mëshirën e Tij, duke thënë: "*Thuaj: "O robërit e mi, të cilët e keni ngarkuar me shumë gabime vetën tuaj, mos e humbisni shpresën ndaj mëshirës së Allahut, se me të vërtetë Allahu i fal të gjitha mëkatet, Ai është që fal shumë dhe është mëshirues!"*". Nëse nuk janë të pranishme shkaqet për shpresën, atëherë kjo shpresë e ka emrin vetëmashttrim. Ne duhet krahasuar shpresën e njeriut për falje me shpresën e njeriut që ka mbjellë farë. Kushdo që kërkon tokë pjellore, mbjell farë të mirë, jo të kalbur e të krimbur, përkujdeset për të dhe pret në fund që të vjelë frutat e farës, atëherë kjo pritje quhet shpresë. Mirëpo, nëse mbjell farën në një moçal apo shkretëtirë ku nuk ka ujë, nuk kujdeset aspak për farën, e pastaj pret korjen, kjo pritje llogaritet marrëzi e mashttrim dhe jo shpresë.

Një poet thotë:

"Shpreson shpëtimin pa ecur rrugës së duhur,
me të vërtetë anija nuk ecën në të thatë".

Dhe në fund, lusim Allahun xh.sh. të na e mundëson që të hapërojmë në rrugëtimin tonë drejt Tij në mënyrë të balancuar mes frikës dhe shpresës, dhe ditën më të lumtur të jetës tonë të na e bëjë ditën e takimit me Të!

Muhamet Shahini 12/1

- 1) Ahmed Ferid, Pastrimi I Shpirtit, Shkup, 2010, fq.150.
- 2) Er-Rad 6. 3) Ez-Zumer 53.

Dynjaja, për një kohë të caktuar

Falënderimet dhe lavdërimet i takojnë vetëm Allahut, i cili na krijoi neve pa dijeninë tonë, bëri për ne një vend të përshtatshëm jetese, na begatoi me mirësi të shumta, për të na provuar se a jemi rob falënderues ndaj Tij. Dynjaja është vend i provës dhe fushëmbjellje për botën e amshueshme, ku njeriu mbjell në Dynja për të korrur në Ahiret. Allahu i Madhëruar thotë: “Ai ka krijuar jetën dhe vdekjen, për t’ju provuar se kush prej jush do të veproj më mirë” (Mulk, 2)

Për fat të keq, shumica e njerëzve nuk e përkuftojnë vdekjen dhe kjo bëhet shkak që ata ta duan shumë jetën e kësaj Bote, gjë kjo që i shpie në humbje të thellë. I Dërguari i Allahut, paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi Të, ka thënë: “Krahasimi i Dynjasë me Ahiretin, është sikurse ndonjëri prej jush që fut gishtin e tij në det dhe shikon se çfarë mbart prej tij.”

Një arsye tjetër që njeriu duhet ta ketë parasysh është, se natyra e njeriut është që të jetë i pangopur. Sa do që të arrin prej të mirave të kësaj bote, ai kërkon ende më tej, derisa lakminë e tij ta ngop dheu i varrit të tij. Imam Ibn Kethir (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: “Një cilësi e dynjasë është

se ajo ik prej atij që shkon pas saj, dhe shkon pas atij që ik prej saj.”

Disa njerëz shikimin kundrejt Dynjasë e kanë të ngushtë dhe të kufizuar, e njohin vetëm të jashtmen e saj e cila është dëfrimi dhe kënaqësia, epshet dhe pasionet, ndërtimet dhe pasuritë, mirëpo nuk e njohin të brendshmen e saj, siç thotë Allahu Fuqiplotë në një ajet Kuranor: “Ata dinë vetëm anën e dukshme të kësaj jete, ndërsa për jetën tjetër janë të pakujdesshëm”.

Një paradoks negativ në shoqëri është, se ata që janë të rinj, le të kënaqen në rininë e tyre (të vetëdijshëm se janë duke i shkelur urdhëresat e Allahut), ndërsa kur të shtyhen në moshë, të “kapen pas Islamit”, duke mos menduar se jeta e tyre ka një “kohë të caktuar” dhe se nuk dihet kur do t’i vie fundi... Prandaj, çdo njeri duhet patjetër ta dijë se çështjet e kësaj bote janë kalimtare dhe nuk përfundojnë kurrë, e gjithashtu të mos preokupohen shumë me jetën e kësaj bote.

Në fund lus Allahun të na mëshiroj me mëshirën e tij dhe të na bashkoj së bashku në Xhennetet e tij!

Redon Sylja 11\1

Faktorët që ndikojnë ne rritjen e imanit?

“E, besimtarë të vërtetë janë vetëm ata, të cilëve kur përmendet All-llahu u rrëqethen zemrat e tyre, të cilëve kur u lexohen ajetet e Tij u shtohet besimi, dhe që janë të mbështetur vetëm te Zoti i tyre.” [8:2]

Shumica e besimtarëve myslimanë kanë nevojë që kohë pas kohe të ripërtërijnë Imanin në zemrat e tyre. Jetojmë në një kohë me shumë sprova të cilat herë pas here tëntojnë që të dobësojnë. Por, myslimani duhet të jetë vetëkritik dhe t'a analizojë vetën, se në cilën shkallë ka arritur të qëndrojë Imani i tij.

Ekzistojnë disa faktorë që ndikojnë në rritjen e Imanit. Prej tyre radhiten:

Sinqeriteti

Është prej cilësive që ndodhet te besimtarët, zemra e të cilëve është e lidhur me Allahun xh.sh. Nëse në çdo vepër që ti vepron, e bën atë për hir të Allahut, Imani yt do të rritet, dhe jo vetëm, por do të pastrohet çdo herë e më shumë. Sinqeriteti është zbukurim i besimtarëve të devotshëm të Allahut.

Në fenë islame nuk merret për shembull fakti që punët të jenë të shumta, por duhet të ekzistojë nijeti i sinqertë e i shëndoshë për Allahun Fuqiplotë, edhe pse janë punët e pakta. Ka thënë Allahu në Kur'an: “Ata nuk ishin të urdhëruar me gjë tjetër, pos të adhuronin Allahun me një adhurim të sinqertë ndaj Tij.” (El-Bejjineh: 5)

Ky ajet Kur'anor shumë qartë e potencon obligueshmerinë e nijetit në adhurimin e Allahut, dhe në çdo vepër që duhet të bëhet vetëm për hir të Tij.

Sinqeriteti ndaj Allahut në punë e veprimtari është fundamenti i fesë, kurora e saj, adresa e maturisë, lartësia e vendosmërisë, epërsia e logjikës, rrua e lumturisë. Sinqeriteti është një realitet pa të cilin nuk plotësohet asnjë punë dhe as që arrihet ndonjë

bekim nga ana e Allahut Fuqiplotë, nëse qëllimi nuk është i mirë dhe i pastër.

Pra për çdo punë që bën pastroje nijetin me sinqeritet dhe përlulshmëri ndaj Allahut xh.sh.

Meditimi ndaj ajeteve Kur'anore

Gjatë leximit të Kur'anit reflekto në kuptimin e Tij. Si pasojë qetësia zbret mbi zemrën tënde. Gjatë leximit të Kur'anit përkujto se Allahu po flet me ty. Që të bësh ndryshime në vetën tënde, ndjeje leximin e 'shkronjave të arta', përpiku që gjatë leximit të dalin lot të sinqertë që shuajnë zjarrin e mallit për Allahun.

Thotë Allahu i Madhërshëm në Kur'an: “Kur e dëgjojnë atë që i është zbritur të dërguarit (Kur'anin),

prej syve të tyre rrjedhin lot, ngase e kanë kuptuar të vërtetën dhe thonë: “Zoti ynë, ne kemi besuar, pra na regjistro ndër ata që dëshmojnë (ndër umetin e Muhammedit)”. (El-Maideh:83)

Në Kur'an Allahu shpesh flet për grupe të ndryshme njerëzish, llogarite vetën se në cilin grup bën pjesë. Përpiku që meditim i yt të mos jetë i thjeshtë, por fute vetën në meditim më kompleks dhe mundohu të kuptosh!

Mejdeni ka thënë: “Meditimi është të menduarit e thellë gjithëpërfshirës që të shpien te fundet e kuptimeve të fjalës dhe qëllimeve të saj të largëta.”

Prej disa shenjave të medimit janë:

- Bashkimi i zemrës dhe mendjes përgjatë leximit, si udhëzim është ndalja në ajetet në shenjë madhështie dhe çudie;
- Të qash nga devotshmëria ndaj Allahut;
- Të shtuarit e përluljes,
- Të shtuarit e besimit, si udhëzim është përsëritja e lehtë e ajeleve;
- Lumturia dhe përgëzimi;
- Rrëqethja nga frika ndaj Allahut e cila pastaj shndërrohet në shpresë dhe qetësi;
- Sexhdja ndaj Allahut, si shenjë madhërie.

Praktikimi i Sunnetit

Prej ilaçeve të zemrës pas praktikimit të mësimave të Kur'anit, është praktikimi i sunnetit të të Dërguarit Salallahu alejhi ve sel-lem. Ai njihet si person i qetë, i moralshëm, i devotshëm në çdo aspekt, i pastër në brendi e i sjellshëm me të gjithë. Ia përkujtoj vetës por dhe ty, jeto me të duke e praktikuar. Ndërsa i Plotfuqishmi ka thënë: ...” Çka t’ju jep Pejgamberi, atë merreni e çka t’ju ndalojë, përmbajuni dhe kinie frikë All-llahun, se All-llahu është ndëshkues i ashpër”. (59:7)

Kënaqu kur ta praktikosh sunnetin e Tij, paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi të. Këshilloje vetën tënde që të mësohet në praktikimin e sunneteve të harruara, dhe mundohu që mos të bësh risi në praktikën e Tij a.s. Fillo praktikën prej sunneteve të përditshme e deri te ato të cilat janë harruar nga shumica e Ummetit dhe Imani patjetër se do të shtohet.

Shpresoj që këto këshilla modeste të kenë efekt esencial në jetonë tonë edhe kështu të mbushur me sfida e preokupime.

Aldonisa Gashi 12/4

Ne dhe ajo që ka VLERË

Qenie e zgjedhure, por edhe e çuditshme me të vërtetë- Njeriu. Vlerën e diçkaje rrallë herë e dimë në momentin që duhet, kalojmë pa e përfillur kohën, sikur nuk do të japim përgjegjësi për të, e edhe brengosemi për atë që shkoi, duke mos menduar për atë që na pret - e ardhmja. Të tillë jemi edhe me diturinë, në kërkimin e saj, në vlerën e saj, në përvetësimin e saj dhe në qëllimin e nxënies së saj.

Vallë ku jemi ne në relacion me ata?!

Ata që punuan me të, dhe ditën si të kujdesen për të, ata që investuan tërë jetën e tyre në të, ndoshta nuk frymojnë sot, por ajo që lanë pas, vazhdon të jetojë për të mos vdekur asnjëherë. Preokupim kryesor i tyre, padyshim nuk ishte gjë tjetër pos nxënies së dijes. Vallë ku jemi ne në relacion me ata?! Ne të cilët, kur edhe ballafaqohemi me sfidatë kërkimit të diturisë stepemi me lehtësi. E vështirë të jemi nga ata që e kërkojmë atë në çdo kohë. Vështirë të jemi prej tyre, edhe pse për vlerën e saj lexojmë ajete e hadithe. “*I lartëson Allahu, ata të cilët besuan prej jush, por atyre që iu është dhënë dituria i ngrit në shkallë më të larta.*” (Muxhadele: 11)

Qëndrojmë të distancuar dhe të pa brengosur me atë se si kalon jeta jonë, pa pasuar atë që na lartëson te Krijuesi ynë. “Kërkimi i diturisë është detyrë për çdo mysliman”, e harruam apo nuk duam ta përkujtojmë atë që tha i dashuri ynë Muhamedi a.s.?! E harruam apo nuk dëshirojmë të jemi prej atyre besimtarëve të singertë, e praktikues të asaj që na porositi i Dërguari ynë?!

Mundësitë dhe mos vlerësimi i tyre

Sot ne, të përfshirë në sistemin ku shkollimi është obligativ, dhe një mundësi shumë e madhe për të nxë-

në dituri, por cili është përfitimi i mësimi?! A mos vallë vrapojmë që të marrim një diplomë në fund të vitit dhe injorojmë faktin se nuk qëndron urtësia në numrin e notës, por në cilësinë që bartë ajo. I Dërguari i Allahut ka thënë: “Kush mëson diturinë me të cilën kërkohet kënaqësia e Allahut të Madhëruar, por e mëson vetëm për shkak të synimeve të kësaj bote, ai nuk do të ndiejë aromë xheneti Ditën e Gjykimit.”

Nga thesari i të parëve

Imam Gazaliu na këshillon që si nxënës të dijes të mos jemi prej atyre që synim e kanë këtë botë, famën apo postet, por synimi ynë të jetë më i lartë, shpërblimi dhe arritja e kënaqësisë së Allahut xh.sh.:

Gjatë jetës tënde sa net i ke gjallëruar në nxënien e diturisë prej librave të lexuar?

Nga gjumi i ëmbël ti veten tënde ke privuar.

Netët e gjata, të ftohta i kalove duke lexuar.

Dije se nëse qëllimi yt është fitimi i kësaj bote, apo të bëhesh i famshëm, apo të fitosh poste, i mjeri ti!

Oh, çfarë mirësie ti ke humbur!

Shpërblimi të pret

E nëse për marrjen e diturisë ke për qëllim ligjet e islamit t'i mësosh e t'i japësh mësim, me vepra të mira dhe moral, dijen ta zbukurosh, sëmundjet e zemrës, smirën dhe egon ta largosh, atëherë lum si ti, çfarë shpërblimi do t'fitosh!

O Zoti ynë, na fal mos angazhimin tonë në kërkimin e diturisë, na shto diturinë, e na drejto qëllimet tona tek arritja e saj. Amin!

Sead Mehani 12/1

Vlerën e të cilit s'ia gjejmë pikën dot

Libri është një thesar i çmuar që të shoqëron gjithmonë e gjithkund, pothuajse një dritare jete. Rruga të cilën duhet ndjekur për ta gjetur pasurinë e përjetshme, vlera e së cilës nuk peshon as me ar e as me argjend. Libri, një dritare përmes së cilës kërkohet drita e përjetësisë sa herë që lexojmë diçka të bukur e të dashur për ne.

Botën e kemi gjithmonë pranë në duart tona edhe nëse nuk e prekim atë fizikisht, imagjinata jonë përmes leximit e prek çdoherë atë, pas çdo fjale të lexuar ndryshe e drejtë, dhe kështu e shijojmë dritën e ditorisë e cila s'na tradhton asnjëherë.

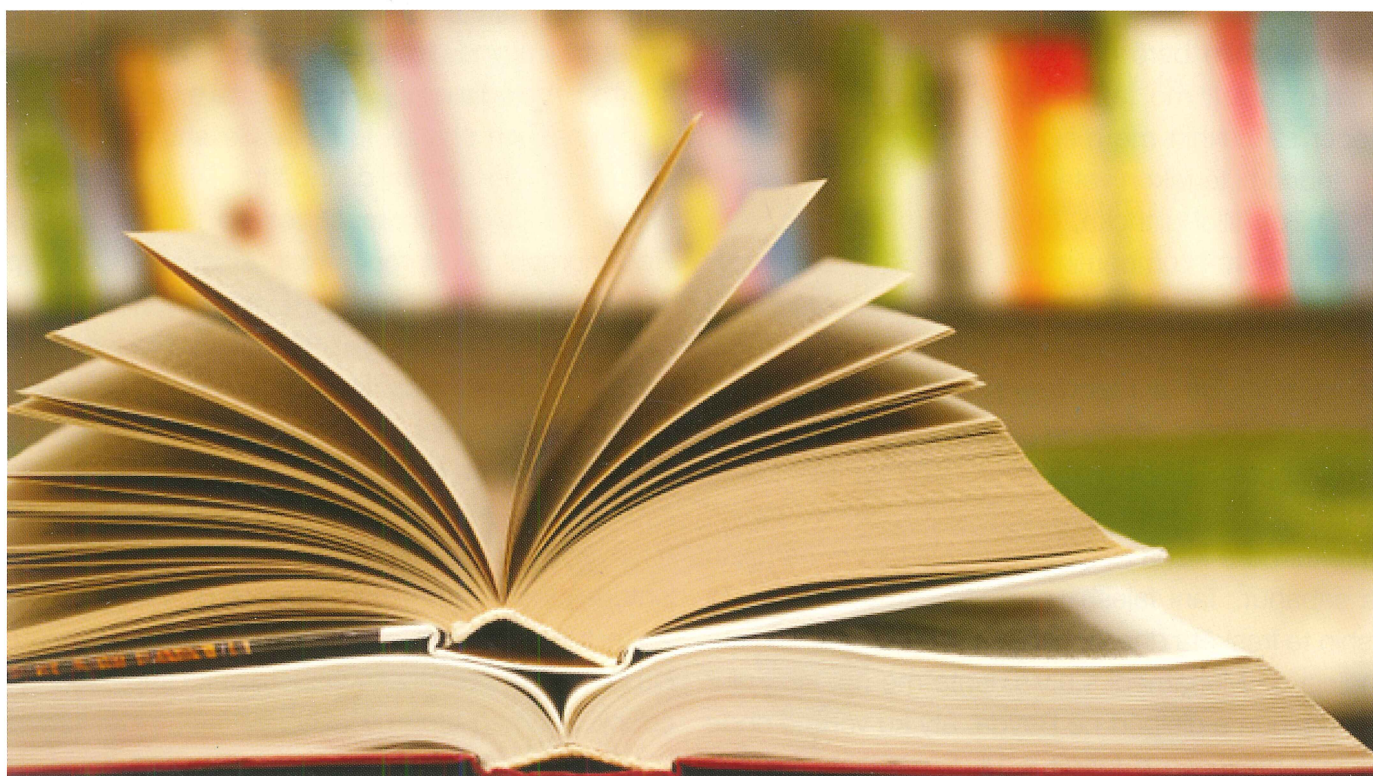
Librin e kemi mik, i cili s'na lëndon dot, shok me të cilin shoqërohemi gjatë gjithë jetës, besnik në vuajtjet e gëzimet tona. Pa të, jeta do të ishte e kotë. Aty e gjejmë të bukurën, madhështinë e shpirtit e fjalën

njerëzore, kopshtin me lule e aromën dehëse. Aty strehohen: i gjithë njerëzimi, fjalandër vite e shekuj, historia, tradita e kultura e popujve të botës, që të gjitha një strehë, e quajtur - libër.

Ky rrugëtim i gjatë e i pafund jetësor vjen duke u bërë si oqean i thellë e i paarrirë, andaj jemi ne të cilët do të mbajmë timonin që të mos na lëkundin valët drejt cakut të caktuar.

Diturinë do ta gjejmë tek leximi, tek studimi i pafund i librave nga njëri tek tjetri, mu sibletët punëtoze që e kërkojnë pareshtur nektarin lule më lule. Pra, libri është dritë e syve dhe ushqim i mendjes. Andaj, është një thënie që më kujtohet çdoherë: "Librat rinë radhë-radhë, presin duart që t'i marrë."

Rineta Nitaj 11/4

Haxhi, udhëtimi im jetësor

Ae more selamin? A e di sa njerëz porosita? Ata po vijnë, e bashkë me ta edhe selami im. Ditët i lënë radhën njëra-tjetrës e un ëpër ty ende ndjej t ënjëjtin emocion. Nuk më ndalin dot dy vite të të harroj. Këtë vit porosita haxhitë e rinj të tëpërshëndesin. Nuk te kam harruar Ti udhëtimi im jetësor. E di se çdo gjë filloi me ty. Eh sa nostalgji e mall kam, ndërkohë sytë e mi lotojnë. Ditë e bukur, sa shumë zëra urimi, shtrëngime duarsh, përqaftime me të gjithë ata që i dua duke mos harruar që të lutem për ta. O Allah mundësoja çdo zemre të vërtetë haxhin! Ishim bërë gati po niseshim... Pranë meje kisha njerëzit me të çmuar, e ç'mund të doja më tepër se haxhin me më të dashurit?! Allah vërtetë falënderimi të takon vetëm Ty.

O Zot! filloi gjithçka, dëgjoja zëra të rinjsh, e të moshuarish, po mbërrijmë. Shikoni Xhaminë e Muhamedit s.a.v.s.! U zgjova shpejt nga paramendimi e përfytyrimi, a e dini pse?! Sepse tani e shihja në të vërtetë. Sa e mahnitshme! Po i afroheshim... kaloj pak kohë... tani nuk e shihja nga lart e as si një fotografi! Tani e shihja të gjallë madhështinë e saj. Ecja, por këmbët nuk ndjenin lodhje, sepse mrekullinë e kisha para syve te mi. Fillova namazin e sabahut. Tani falesha në tokën ku gjurmët e Tij ishin të freskëta dhe ku gjallëria e Tij ndjehej. Vërtetë ndjeja se Muhamedi s.a.v.s. ishte me ne. Isha ulur ne tepihun e gjelbërt në Revda, aty ku vërtetë ende ndihet prezenca e fundit e Tij. E rrjedhshëm koha

kalonte, unë mahnitesha, e mallëngjimi më shtoej edhe më shumë, sepse tani po lija Medinën, këtë vend të bekuar, këta qytet të shndritur, për t'i lënë radhën Mekes, vendit te ëndrrave të çdo muslimani. Po i afrohesha, çdo hap më shpinte më afër saj, e sa më afër asaj, shpeshtoheshin të rrahurat e zemrës sime. Mrekullinë se ëndërroja më, sepse ajo ishte përballë meje. Bukuria e saj e brendshme dhe e jashtme nuk i linte aspak hapësirë imagjinatës. Qabeja, kjo vulë e shenjtë... Shihja fytyra të ndryshme, por nuk ishte kjo përshtypja, ajo qëndronte te vet qëllimi ynë i njëjtë e i singërtë. Sado që kishte zhurmë, melodia e lutjeve, e bukuria e Qabes, bënte të ndjeheshim shumë të qetë. Sa shumë lutje, sa shumë lot, por aspak dëshpërim. Ah sa ndjenjë e bukur ishte ajo e shpresës, se do të jemi të falur. Çdo moment bëhej më i veçantë se tjetri. Çdo cep i Mekës përkiste diçka me Haxhin. Tanimë edhe ne arritëm të jemi mysafirë të Qabes. Ndonëse aty qëndruam përkohësisht. Gjurmët e secilit prej nesh mbetën përjetësisht. Dalë-ngadalë vinim nga fundi edhe pse zemra është e fundit për të pranuar një fund. E kuptuam... Po iknim. Por, ama jo për të mos u kthyer më kurrë. Ndoshta për ndonjërin prej nesh ishte e para dhe e fundit, por atë ditë të gjithë po iknim me shpresën për tu kthyer përsëri. I dhamë një lamtumirë premtuese Qabes, duke shpresuar që çdonjëri të merr titullin 'Haxhi'.

Semra Dermaku 11/3

Intervistë me Prof. Dr. Qazim Qazimin

Sfidat e medresantëve sot dallojnë shumë nga ato të viteve 60-ta

DK: Ne e dimë se keni dhënë kontribut të madh në ngritjen intelektuale dhe arsimore tek të tjerët, në veçanti tek ndjekësit e mësimave islame, mirëpo a mund të na thoni cila është rruga që keni ndjekur gjatë fazave të shkollimit tuaj, qysh nga ai fillor e deri në nivelin tuaj të **tanishëm akademik?**

Po, faleminderit shumë për rastin dhe hapsirën që më dhatë. Unë jam i lindur me 11 tetor 1946 në fshatin Llovçë të Gjilanit. Rrjedh nga një familje fetare dhe arsimdashëse. Edukimin fillestar dhe mësimet e para i kam marrë në familje, leximin e Mus'hafit (ka bërë hatme) të imami i fshatit- Mulla Bilalli, në moshën 6-të vjeçare. Në vitin 1962 jam regjistruar në Medresenë "Gazi Husrevbeg" në Sarajevë, ku qëndrova vetëm një gjysmëvjetor. Gjysmëvjetorin e dytë po të këtij viti shkollor e vazhdova në Medresenë "Alauddin" të Prishtinës, të cilën e kreu me sukses të shkëlqyeshëm. Në vitin akademik 1967/68, jam regjistruar në Fakultetin Filologjik- Degën e Orientalistikës në Beograd. Më 1968 regjistrohem në Fakultetin Filozofik të Universitetit të Bagdadit në Degën e Letërsisë dhe të Sheriatit Islam dhe përbrenda katër vjetëve, në qershorin e vitit 1972, kam diplomuar. Gjatë qëndrimit në Bagdad kam kryer edhe disa kurse të gjuhës arabe në Fakultetin e Filologjisë.

Pas kryerjes së studimeve në Bagdad, jam kthyer në Kosovë dhe më një shtator të vitit 1972, fillova punën si profesor në Medresenë "Alaud-din" të Prishtinës. Pastaj kam mbaruar studimet pasuniversitare në Degën e Letërsisë Shqipe të Fakultetit të Filologjisë në Prishtinë.

Kam magjistruar më 25 dhjetor të vitit 1995, dhe doktoruar më 23 maj të vitit 2001, në Universitetin Prishtinës. Titullin akademik. Kam marrë qenë au-

tor i shumë njësive bibliografike, që i kam botuar në revistat dhe gazetatat tona gjatë periudhës 1975-2014. Por, isha edhe pjesëmarrës i shumë tryezave shkencore, simpoziume dhe seminareve bile edhe në ato ndërkombëtare. Deri më sot kam të botuara: 9 Tekste dhe monografi, 61 studime dhe artikuj, 30 abstrakte nga konferencat shkencore kombëtare dhe ndërkombëtare.

DK: E kemi të njohur se në Medresenë Alauddin, keni qenë nxënës, pedagog e pastaj edhe drejtor, cila nga këto periudha të ka lënë mbresa më të paharruara ?

Periudha e të qenurit nxënës në Medrese 1962-67, (brezi i parë i Medresesë së Mesme) ka qenë sakrificë dhe shumë sfiduese. Aso kohe mungonte çdo gjë, bile edhe përkrahja morale. Nuk ka pasur asnjë tekst përveç Kur'anit. Mësimdhënësit ligjëronin e nxënësit gjatë tërës shënonin. Ishte skamje e madhe. Vetëm etja për dije fetare dhe vullneti i papërshtueshëm i nxënësve dhe i atyre pak

mësimdhënësve, me përkushtim të madh, kanë bërë që të përballohen dhe të sfidohen vështirësitë.

Periodha e të qenurit mësimdhënës (pedagog) në Medrese 1972-95 është një interval kohor më plotë risi dhe kthesa të mëdha. Fillimi i punës ishte po në ato ambiente ku kisha qenë nxënës para katër viteve, andaj problemet janë po ato të mëparëshmet dhe mësimdhënësit, në mungesë të kuadrit, detyroheshin të ligjëronin po edhe të jepnim shënime për tri katër lëndë.

Periodha e të qenurit drejtor në Medrese 1991-95, karakterizohet me probleme të mëdha në arsimin shqip, në nivel kombëtar në ish-Jugosllavi. Pedagogët Universitar dhe studentët ishin përgjatur nga ambientet e Universitetit të Prishtinës.

Duhet theksuar se, gjatë mandatit si drejtor, Medreseja "Alauddin" e Prishtinës është pranua në rangun e shkollave të mesme të Kosovës duke u zyrtarizuar në "Kumtari i Arsimit" i Shkollave të Mesme të Kosovës më 1994 (neni 39 dhe 42).

DK: Cila është ngjarja më e rëndësishme që do ta theksoje, gjatë këtyre periudhave sa ishte në Medrese?

Hapja e paraleleve të Medresesë "Alauddin" në Prizren dhe në Gjilan ishin një sukses dhe sfidë e madhe për kohën, ngase kishte zëra edhe kundra hapjes së këtyre paraleleve të ndara, gjë që edhe sot e kësaj dite vazhdojnë ta kenë të njëjtin status, por ngjarja e natës së 23 qershorit të viti 1992 është e pashlyeshme. Vlen të përmendet se në nivel të Kosovës ishin bërë të gjitha përgatitjet që më 23 Qershor të 1992-tës, në ambientet e Medresesë të mbahet Kuvendi i Republikës së Kosovës për të zgjedhur edhe organet udhëheqëse. Në këtë natë, Drejtori - Qazimi arrestohet në shtëpinë e tij në Gjilan, dhe me milici përcillet për në SUP-in e Prishtinës. Po atë ditë, pas shumë maltretimeve fizike e psikike, s'bashku me një numër të punëtorëve administrativ dhe teknik të Medresesë burgoset, dhe kështu, policia serbe pengoi mbajtjen e Kuvendit të Kosovës dhe Medresenë e mbajti të okupuar disa ditë më radhë duke demoluar, shkatërruar, por edhe grabitur shumëçka.

DK: Cilat janë sfidat e një medresanti-tes sot, dhe cilat janë ato me të cilat u ballafaquan ata, në periudhën tuaj të mëhershme?

Mendoj se sfidat e medresantëve sot dallojnë shumë nga ato të viteve 60-ta. Në ato kohë luftohej për ekzistencë dhe punohej për të vënë themelet e një shkolle të mesme fetare pesëvjeçare, të vetme në nivel kombëtar në shqip, për të përgatitur kuadro fetare për gjithë etninë shqiptare po edhe më gjerë, Sanxhak e Mal të Zi.

E sot, Medreseja është shkollë e mesme e pranuar dhe e financuar nga buxheti i shtetit. Punon me kuadro të mjaftueshme profesionale dhe në kushte mbi nivelin e standardit kosovar. Sfidat e medresantit sot janë të një natyre tjetër. Gjykoj se me kalimin e Medresesë në shkollë tri vjeçare, njohuritë e fituara tani atje nuk i mjaftojnë medresistit, për t'i kontribuar fesë si profesionist i saj, andaj duhet të vazhdojnë me studimet universitare.

DK: A me më shumë ëndje e pasion e kryenit punën tuaj si profesor në Medrese asokohe, apo tani në Fakultet?

Nuk ka dyshim se çdo fazë dhe nivel i mësimdhënies ka peripecitë, veçoritë, specifikat, karakteristikat, sfidat dhe kënaqësitë e veta. Të qenurit mësimdhënës apo menagjer në nivel të shkollimit të mesëm, ndryshon nga të qenurit pedagog dhe menagjer në nivel universitar.

Fakulteti i Studimeve Islame është një institucion i pavarur edukativo-arsimor dhe hulumtues-shkencor, i cili organizon studime universitare për studentët, me ambicie reale edhe për studime pasuniversitare – master dhe doktoratë.

DK: Dhe në fund cila është këshilla juaj për ne si nxënës ?

Këshilla ime do të ishte mu ajo që ka thënë All-Illahu Xh.sh. në Kur'an.: "Zoti im më shto dituri" ngase "Asnjëherë nuk janë të barabartë ata që dinë me ata që nuk dinë", dhe mesazhi i h. Aliut r.a. që të edukohuni me edukatë përtej edukatës së prindërve tuaj, ngase sfidat tuaja janë tjera nga ato të brezit të më parshëm.

Aktualisht Prof. Dr. Qazim Qazimi jeton në Gjilan dhe vepron në Gjilan-Prishtinë. Është familjar. Ka bashkëshorten dhe është baba i pesë fëmijëve (ka katër djem e një vajzë) dhe është gjysh i 13 nipave dhe mesave.

Muhamet Shahini (12-1)

Të përkulurit ndaj Allahut e mbron njeriun nga kanceri

Sipas një analize të bërë nga Instituti Kombëtar i Teknologjisë Laserike në Kajro të Egjiptit, sexhdja ndaj Allahut e mbron njeriun nga kanceri. Sipas kësaj analize, sexhdja ndihmon në shërimin e shumë sëmundjeve trupore e psikologjike.

Kryetari i këtij Instituti, Muhamed Zijaedin Hamid thotë se, trupi i njeriut nga çdo anë është duke u përballur me rreze elektromagnetike. Këtë energji padyshim duhet larguar nga trupi, e kjo arrihet me

anë të sexhdes.

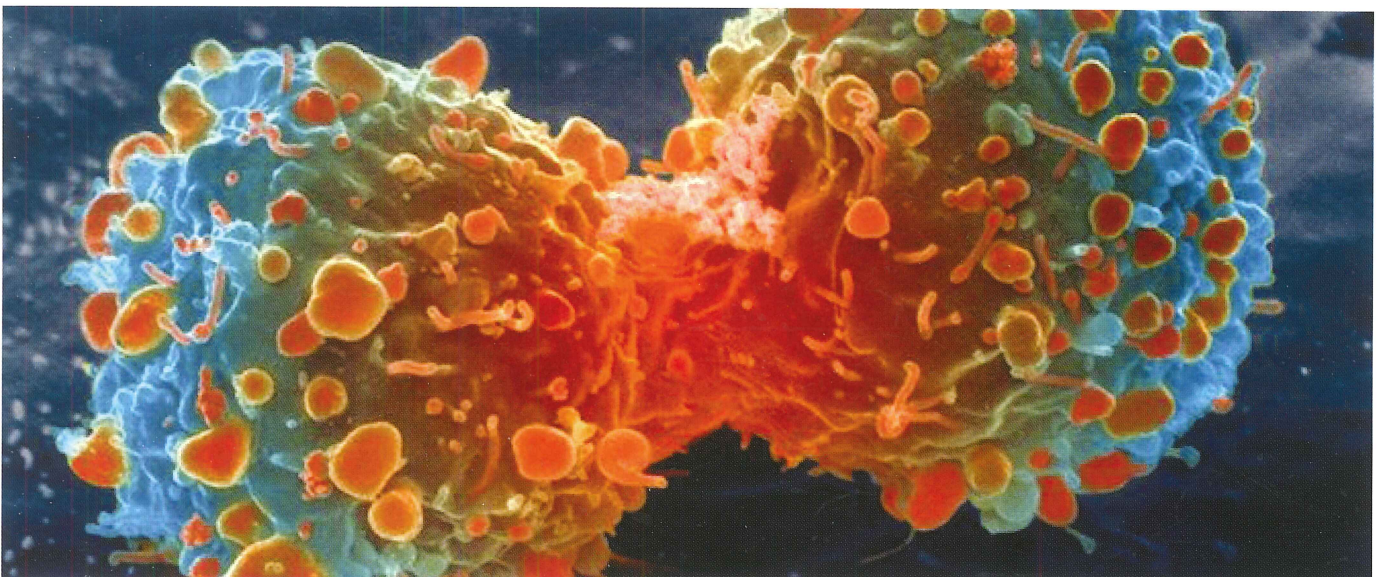
Në bazë të rezultateve të analizës së bërë, njeriu në pozitën e sexhdes ka kontakt me shtatë pjesët e trupit me tokën, e kjo ndihmon në rritjen e energjisë së liruar. Kjo ndikon pozitivisht në largimin e lodhjes dhe sëmundjeve të tjera.

Sipas profesorit Zijaedin, për të liruar energjinë sa më lehtë, gjatë qëndrimit në sexhde, duhet të kthehemi në drejtim të Qabes, ngase Qabeja është qendra e Tokës.

“Pesë kohët e namazeve farz, janë të mjaftueshme për ta larguar energjinë e tepërt nga trupi thotë profesori egjiptian, duke përmendur se tepëricat e formuara gjatë gjumit largohen gjatë faljes së namazit të sabahut, duke mundësuar një fillim të mbarë. Namazi i drekës, ikindisë dhe akshamit, pakësojnë lodhjen dhe stresin ditor. Ndërsa namazi i jacisë, largon pjesën tjetër të energjisë të marrë gjatë ditës, duke mundësuar një gjumë të rehatshëm për njeriun.

Falënderimi i takon Allahut, Krijuesit të çdo gjëje!

Medina Hoti 11/4 & Medina Vellu 11/3

Dëshmi shkencore:

7 ARSYE pse duhet të dëgjoni zemrën

Studimi i fundit tregon se zemra kontrollon trurin shumë më shumë se sa kemi menduar.

1. "Truri i vogël"

Disa hulumtues i referohen zemrës si "tru i vogël"

* Ka 40.000 neurone shqisore që bartin informacionin nga zemra tek truri dhe kjo i bënë hulumtuesit që t'i referohen zemrës si "tru i vogël".

2. Komunikimi me trurin dhe trupin

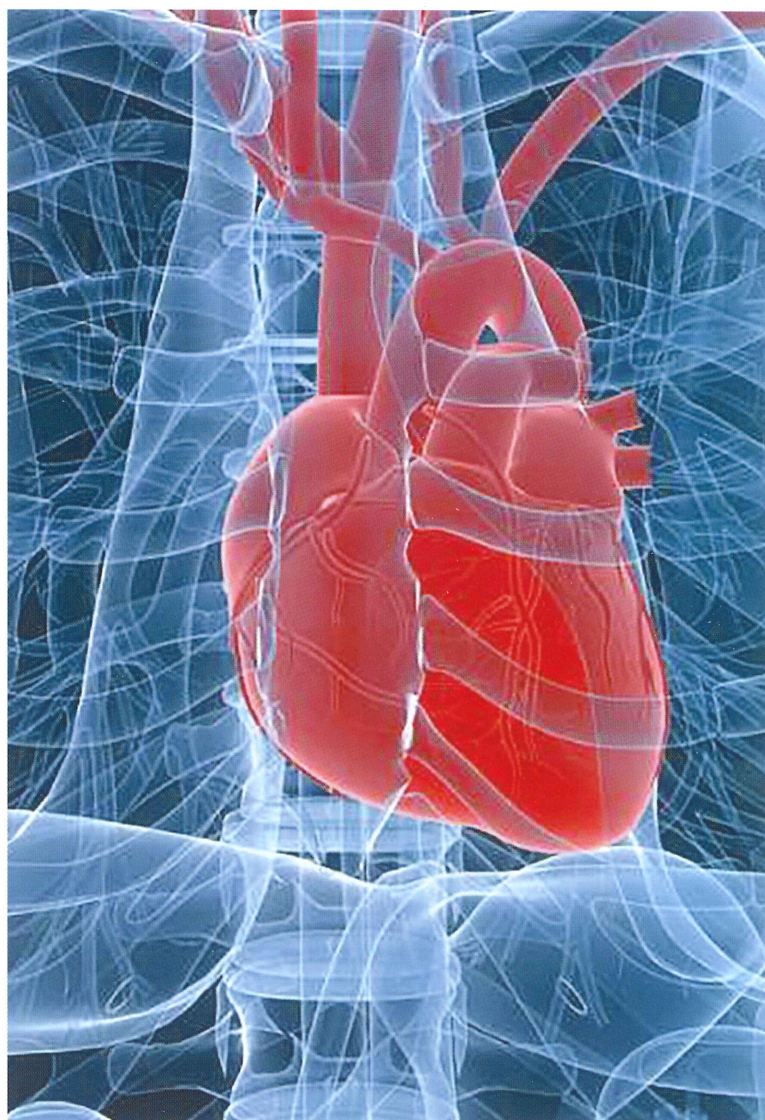
Zemra komunikon me trurin dhe trupin dhe e bënë këtë në katër mënyra:

- *përmes lidhjes me sistemin nervor;
- *nga hormonet e prodhuara nga vetë zemra;
- *nga informacionet biokimike përmes shtypjes së gjakut;
- *nga informacione energjetike nga fusha elektrike dhe elektromagnetike.

3. Zemra informon trurin

Ka më shumë informacione të dërguara nga zemra te truri me bazë ditore përmes këtyre mënyrave, sesa që ndodh e kundërta.

Në të vërtetë, neuronet brenda zemrës mundësojnë që zemra të mësojë, të kujtojë dhe të marrë vendime të pavarura nga lëvorja cerebrale e trurit.

4. Emetimi i fushës elektromagnetike

Zemra emeton fushë elektromagnetike për 500 herë më të fortë se sa truri, e që shpërndahe në të gjithë trupin dhe ndihet disa metra larg.

5. Matja e fushës elektromagnetike të zemrës

Fusha elektromagnetike e zemrës jo që mund të matet kudo në trup duke përdorur elektrokardiogram në kyçe të dorës dhe të këmbës, por mund të matet edhe disa metra larg trupit.

Pejgamberi a.s. në një hadith thotë: "Në trup është një organ, i cili nëse është i shëndosh, do të jenë të shëndosh të gjitha organet tjera, e nëse ai organ është i sëmurë, do të jenë të sëmurë të gjitha organet tjera. Ky organ është zemra."

Benjamin Publica 12/2

Numri 7, në Kuran

Thotë Allahu i Lartësuar: “A nuk e keni parë se si Allahu krijoi shtatë palë qiej (në kate).” (Nuh, 15)

Gjithashtu: “Ndërsa Adi është shkatërruar me një erë të fortë, të pakufishme. Atë Ai e lëshoi kundër tyre shtatë net...” (El Hakkah, 6,7) (kur u afrua lirimi i Jusufit) Mbreti tha: “Kam parë në ëndërr shtatë lopë të majme dhe shtatë lopë të dobëta, që i hanin ato (të dobëtat i gëlltitën ato të majmet) dhe shtatë kallinj të gjelbër (që kishin lidhur frytin) e (shtatë) të tjerë të tharë...” (Jusuf, 43)

“Ata (që bisedonin për këtë) do të thonë Ishin shtatë, e qeni i tyre ishte i teti!” Thuaj: “Zoti im e di më së miri për numrin e tyre...” (Kehf, 22)

Gjithashtu thotë: “E s’ka dyshim se xhehenemi është vendpremtimi i të gjithë atyre. Ai (xhehenemi) i ka shtatë dyer...” (el Hixhr, 43-44)

“Sikur të gjithë drutë në tokë të jenë lapsa dhe sikur detit t’i shtohen edhe shtatë dete (e të jenë me ngjyrë), nuk do të mbaronin fjalët e Allahut (do të shteroheshin detet, do të soseshin lapsat, e jo mrekullitë e Zotit). Allahu është ngadhënjyesi i urtë.” (Lukman, 27)

“Shembulli i pasurisë së atyre që e japin në rrugën e Allahut është si i një kokrrë që mbin shtatë kallinj...” (El Bekare, 261)

“Ne të kemi dhënë ty shtatë (ajete) që përsëriten (Fatiha përsëritet në rekate të namazit) edhe Kuranin e Madhërueshëm...” (El hixhr, 87)

“...le të agjërojë tri ditë gjatë haxhit e shtatë ditë kur të ktheheni...” (El Bekare, 196)

Dhe: “Dhe Ne kemi ndërtuar mbi ju një shtatëshe të fortë.” (En Nebe’e, 12)

Krijimi i njeriut nga shtatëshi

Gjithashtu thotë: “Për Allahun, Ne e krijuam njeriun prej një ajke (lëngu), e një balte. Pastaj atë (ajkë - baltë) e bëmë (e shndërruam) pikë uji (farë) në një vend të sigurt. Më pas, atë pikë uji e bëmë copë gjaku, e atë gjak të ngurtë e bëmë copë mishi, e atë copë mishi e shndërruam në eshtra, edhe eshtrave ua veshëm mishin, pastaj atë e bëmë krijesë tjetër (me shpirt). I lartë është Allahu, më i miri Krijues!” (Mu’minun, 12-14)

1. lëngu i një balte
2. pikë uji farë
3. copë gjaku
4. copë mishi
5. në eshtra
6. eshtrave ua veshëm mishin
7. krijesë tjetër me shpirt.

Ushqimi i njeriut është prej shtatëshit

Thotë Allahu i Lartësuar: “Ne lëshuam shi të mjaftueshëm. Pastaj e çamë tokën sipas nevojës së bimës. Dhe bëmë që në të të mbijnë drithëra. Edhe rrush e perime. Edhe ullinj e hurma. Edhe kopshte të dendura. Dhe pemë e kullosa.” (Abese, 24-30)

Pra meditoni Kuranin: “A nuk e përfillin ata (me vëmendje) Kuranin? Sikur të ishte prej dikujt tjetër, përveç prej Allahut, do të gjenin në te shumë kundërtënie.” (En Nisa, 82)

Numri 7, në disa hadithe

Thotë Pejgamberi salallahu alejhi ue selem: “Lar-gohuni nga shtatë gjynahet e mëdha...”

Gjithashtu thotë: “Shtatë grupe njerëzish do të

jenë nën hijen e Allahut...”

“Jam urdhëruar të bëj sexhde me shtatë gjymtyrë...”

Si dhe: “Kush e merr një pëllëmbë tokë pa të drejtë, do të ngarkohet në atë dynja me shtatë palë tokë...”

“Kush i ha shtatë hurme (axhuah), nuk e godet atë ditë e keqja e as sihri...”

Numri 7, në haxh

7 tavafe

7 vajtje (Saffa - Merwa)

7 gjuajtje (guralecë)

Numri 7, në edukimin e fëmijëve

Thirrja e ezanit në veshin e djathë të të posalindurit (ezani ka shtatë fjali).

Disa prej suneteve (praktikës profetike) në ditën e shtatë: prerja e kurbanit, rruajtja e flokëve, bërja synet.

Dhe pas shtatë vjetëve urdhërohet për të falur namaz.

Numri 7, në abdes

Ne kur marrim abdes, pastrojmë shtatë gjymtyrë trupore: duart, gojën, hundën, fytyrën, flokët, veshët dhe këmbët.

Këto ishin vetëm disa fakte të numrit 7, duke pasur parasysh se ka edhe shumë për t'u thënë për këtë numër.

Sara Ajvazi 11/4

Allahut të Madhëruar

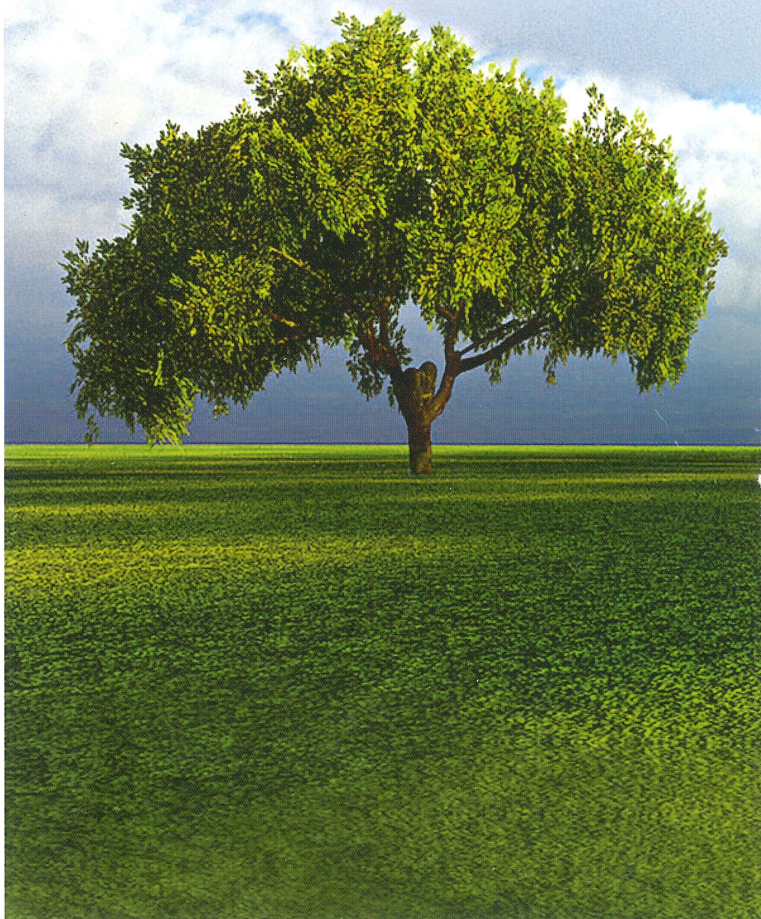
O Allah i Madhëruar,
vetëm Ty të adhuroj,
vetëm Ti je i Lartësuar,
Vetëm prej Teje ndihmë kërkoj.

Ti krijove njeriun,
që të adhuroj vetëm një Zot,
Ti krijove gjithësinë,
e gjithçka tjetër në këtë botë.

Ai që do Xhennetin,
të adhurojë vetëm një Zot,
Ai krijoi njeriun,
e gjithë ajo që është n'tokë.

Ti na dhurove Kur'anin,
Librin e shenjtë,
Ti na dhurove Profetin,
njeriun më të drejtë.

Valon Merovci 12/2

Thesare nga Kur'ani dhe Hadithi

Nga Kur'ani

1. Toka është e sheshtë:

Surja 15:19 “E tokën e kemi shtruar dhe në të kemi vuar kodra dhe kemi bërë që në të, të mbijnë bimë të caktuara të të gjitha llojeve.”

Surja 50:7 “Edhe tokën se si e kemi shtrirë, e në të kemi vendosur kodra përforcuese dhe kemi bërë që në të, të mbijnë gjithfarë bimësh të bukura.”

2. Dielli perëndon në një vend me lym të zi (diku në Arabi).

Surja 18:86 “Deri kur vend perëndimin e diellit e gjeti se po perëndon në njëfarë burimi me lym të zi dhe aty e gjeti një popull. E Ne i thamë: “O Dhulkarnejn, ose do t'i dënosh, ose do t'i marrësh me të mirë e t'i udhëzosh!”

3. Qiejt dhe Toka ishin të ngjitura dhe Allahu i shqiti:

Surja 21:30 “A nuk e dinë ata, të cilët nuk besuan se qiejt e toka ishin të ngjitura, e Ne i ndamë ato të dyja dhe ujin e bëmë bazë të jetës së çdo sendi; a nuk besojnë?”

4. Njeriu është krijuar nga një copë gjaku e ngurtë:

Surja 23:14 “Më pas, atë pikë uji e bëmë copë gjaku, e atë gjak të ngurtë e bëmë copë mishi, e atë copë mishi e shndërruam në eshtra, edhe eshtrave ua veshëm mishin, pastaj atë e bëmë krijesë tjetër

(me shpirtë). I lartë është All-Ilahu, më i miri Krijues!”

Surja 96:2 “Krijoi njeriun prej një gjaku të ngjizur (në mitrën e nënës).”

5. Allahu krijoi yjet si plumba kundër djajve:

Surja 67:5 “Ne, qiellin më të afërt e kemi zbukuruar me kandila (yje ndriqese) dhe ata i kemi bërë gjuajtës kundër djajve, të cilëve u kemi përgatitur dënim me zjarr shumë të madh.”

Surja 37:6-8 “Vërtetë, Ne kemi stolitur qiellin më të afërt (të dynjasë) me bukurinë e yjeve. Dhe me mbrojtje prej çdo djalli të prishur. Ashtu që nuk mund të përgjojnë parinë më të lartë (engjëjt më të zgjedhur), pse gjuhen me shkëndija nga të gjitha anët.”

Nga Hadithi

1. Temperatura vjen nga ferri.

Volumi 7, Libri 71, Numër 619: Abdullah bin Umar tha “Profeti tha: temperatura vjen nga nxehtësia e Ferrit, kështu që shuajeni me ujë.”

2. Miza e rënë në pije është kurim.

Volumi 4, Libri 54, Numër 537: Profeti tha: “Nëse një mizë bije në pijen e ndonjërit prej jush, ai duhet ta zhysë atë në pije, sepse njëri krah ka sëmundjen, tjetri ka shërimin nga sëmundja.”

Kujtim Hyseni 12/1

Mrekullitë shkencore në namazin e natës

Në librin e shkruar në gjuhën angleze nga një grup shkrimtarësh, i titulluar “Diagnoza shtëpiake e praktikuar dhe e dobishme, dhe fshtësia e shërimit nga mjekësia popullore”, thuhet se ngritja nga shtrati gjatë natës, bërja e disa lëvizjeve të vogla brenda shtëpisë, bërja e disa lëvizjeve të thjeshta gjimnastikore, larja me ujë e disa pjesëve kryesore të trupit dhe marrja frymë thellë, ka dobi të mëdha shëndetësore.

E ai që i mendon mirë këto këshilla, sheh se këto përshkruajnë në tërësi lëvizjet e besimtarit kur zgjohet për të falur namaz nate, duke filluar nga abdesi, dhe më pas lëvizjet gjatë kryerjes së namazit të natës.

Për të gjitha këto ka treguar para katërmbëdhjetë shekujsh Muhamedi salallahu alejhi ue selem, kur ka treguar mbi vlerat dhe dobitë shëndetësore të namazit të natës dhe ka thënë: “Falni namaz nate, se është traditë e të devotshmëve para jush e afrim tek Allahu për ju, ju ndalon nga mëkatet, ua shlyen mëkatet, si dhe largon sëmundjen nga trupi juaj.”

Mënyra se si namazi largon sëmundjen nga trupi me lejen e Allahut është vërtetuar, si vijon:

1) Është vërtetuar se ngritja dhe falja gjatë natës ndikon në ndalimin e rritjes së shtypjes së gjakut si dhe ndalon koagulimin e gjakut në vena.

2) Namazi i natës është shërim për sëmundjen, pezmatimin apo ndezjen e nyjave ndërmjet eshtrave.

3) Namazi i natës ndalon sëmundjen e rritjes së tensionit nervor, pasi disa lëvizje të thjeshta gjatë namazit të natës ndikojnë në shërimin e kësaj sëmundjeje.

4) Po ashtu pakëson sëmundjen e tingëllimit të veshëve, shkaqet e së cilës janë ende të pazbuluara.

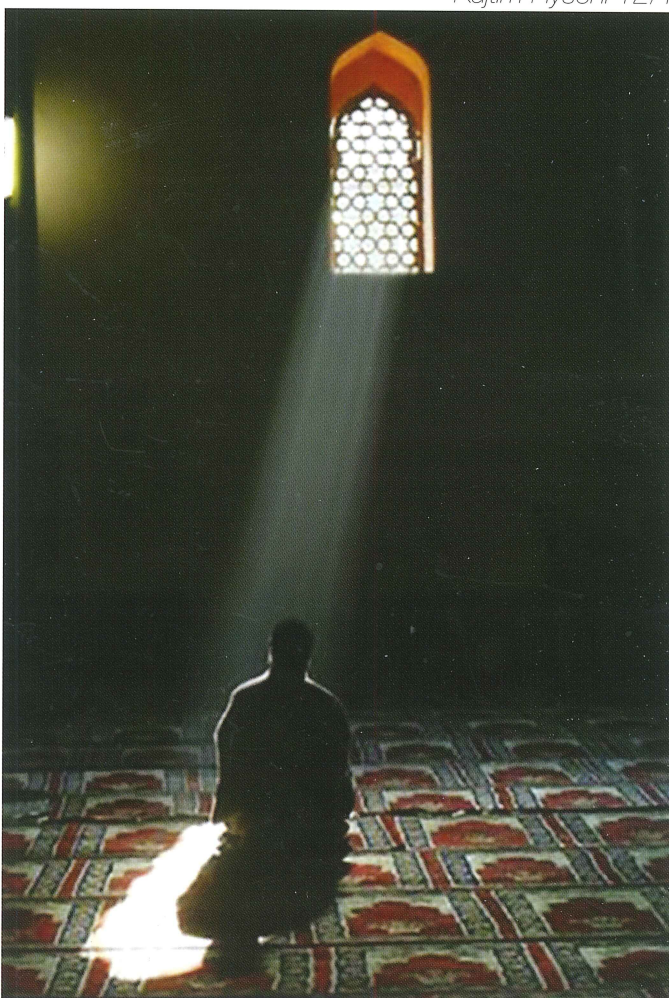
5) Po ashtu, namazi i natës e pakëson shkakun e ndalimit të zemrës dhe ndalon vdekjen e papritur.

6) Namazi i natës aktivizon funksionet e ndryshme të trurit: me leximin dhe përsëritjen e Kuranit, me meditimin në ajetet e Tij, si dhe me përkujtimin e duave të ndryshme nga Kurani e Suneti

Por duhet pasur parasysh se Ai që shëron në të vërtetë është Zoti i gjithçkaje, kurse ilaçet janë shkak që Zoti i ka krijuar për shërim dhe jo shëruese.

“Allahu është mbrojtësi më i mirë dhe Ai është Mëshirues i mëshiruesve!”

Kujtim Hyseni 12/1

nefsi im!

Nata me të zezën e saj mbuloi horizontin. Zemërimi për ndjenjën se po vdes më bën të bisedojë me nefsin dhe ta pyes: O nefsi im pse nuk je i qetë, pse? A nuk je ti ai që dëgjoje kërcënimet për xhehenemin dhe nuk të rrjedhin lotët. A je ti që brenga më e madhe për ty ishte kjo botë të cilën do ta lësh, deshte apo s'deshte.

O nefsi im, pse je kaq i tendosur, pse sonte ti po përjeton dhimbje, a mos të brengos ndjenja e vetmisë së varrit dhe errësira e tij, apo të bënë të brengosur pse këtë që po e qanë nuk e kujtove në rini. O nefsi im, a je ti ai që mendoje se kjo jetë është vetëm lojë e dëfrim, dhe mendoje se ti do ta marrësh me vete këtë dynja kalimtare! Atëherë hidhe hapin ngadalë mbi këtë tokë sepse nën të ka plotë që menduan sikurse ti, por që përfunduan me asgjë!

O nefsi im, a e do Xhenetin që bukuria e tij fillon aty ku mbaron imagjinata e njeriut? A je nisur për tek ai, a je në të njëjtën rrugë që ishin sahabët? Me ata që iu bë më e dashur shtiza në zemrat e tyre sesa një mëkat më i vogël, ndërsa më i dashuri yt Muhamedi a.s. u nënçmua, u gjakos, u fye, por Ai vazhdoi rrugëtimin për tek All-llahu xh.sh. O nefsi im, a nuk e dëgjoje thirrësin e së vërtetës që të thërriste me thirrjen e shpëtimit, thirrës ky që nuk gjendet më i mirë as në tokë, e as në qiell. O rob i atij që e sheh milingonën në natën e errët dhe ia dëgjon shushurimën, a edhe kjo nuk të brengos?!

O nefsi im, pse nuk iu përgjigje fjalës së All-llahut dhe i përgjigjesh atij që kur u urdhërua ti bie në sexhde, respekti babait tënd, ai refuzoi dhe u mallkua nga Ai që mëshira e Tij e mund hidhërimin.

O nefsi im, ktheju atij që po të lë, të jetosh si mëkatarë. O nefsi im kthehu! Kthehu se mëngjesi i kësaj nate të errët është vetëshpresa, se ti do të pendohesh, andaj hidhe hapin fort mbi këtë tokë të lagur me lot e me gjak! Ti tashmë nuk do të jesh rob i dynjasë, por do të jesh rob i All-llahut xh.sh.

O nefsi im, pse nuk po flet, pse nuk po më përgjigjesh, pse?! Ndërsa ai pa fjalë më thotë, sepse unë takova atë që takimi me të do të thotë, nuk ka më kthim mbrapa.

Vërtet mëngjesi do të zbardh, por pa mua. Për mua nuk ka më shpresë.

Rijad Fetahu 12/2

Lutje

O shpirti im, të gjithë ne do të largohemi. Sytë e mi lotojnë kur e kujtoj largimin nga kjo botë. A do të jetë pas pesë viteve? Çfarë nëse është pas dy vjetësh?! Ose ndoshta tani! Pamje të kalimtarëve më rrethojnë dhe e pyes veten time: Çfarë kam dhënë? A e di për atë që ka jetuar vetëm shtatë vite në Islam dhe nga vdekja e tij është dridhur arshi i të Gjithëmëshirshmit. Kë, apo çfarë do të dridh vdekja jote o shpirti im?! Sa i varfër që je! I zhytur në një botë të kënaqësive. Netët pothuajse të bëjnë të harrosh shkatërruesin e kënaqësive (vdekjen). Pastaj je i habitur me lajmin e largimit. E pastaj do të pyesësh, përse shpërfillja në lidhje me Allahun?! Prit! Ka ende në jetë çfarë është shkruar për ty. O Allah, më jep besim të mjaftueshëm që të bëj atë që e kërkon për hir të Firdeusit, dhe ma mundëso një përfundim të ndershëm, ku të përulem Ty dhe kurrë më nuk e ngreh kokën lartë!

Seide Hoti 12/4

Jeta

Koha ecën shumë shpejt dhe vështirë të ecësh me të. Çdo minutë ka vlerën e tij të madhe, e ne as që ia dimë rëndësinë, dhe e shfrytëzojmë me gjëra të padobishme. Na mashtron kjo kohë duke na verbuar, pa e vërejtur fare.

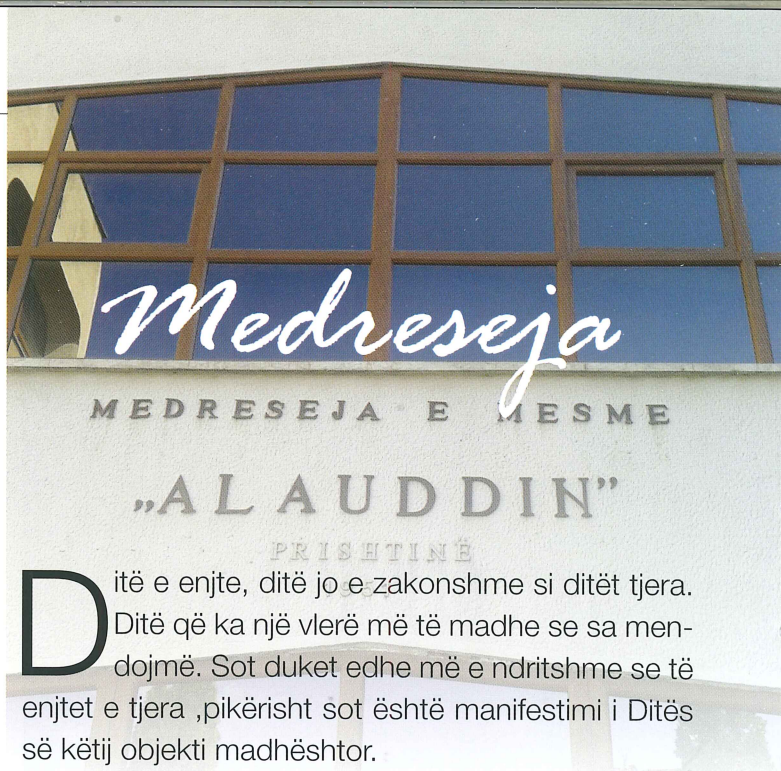
Ne lindëm, jetojmë dhe vdesim një ditë! Sa gjatë na duket që kemi jetuar, por me të kthyer kokën prapa, koha ecën aq shpejtë sa hap e mbyll sytë, apo ndoshta sa një ëndërr që përfundon shpejt. Jeta të përballë me shumë sakrifica, për të arritur në cak, duhet të kalosh nëpër rrugë të ndryshme e shumë te rrezikshme. Fëmëria është mosha më e mirë, sepse nuk përballesh me gjëra të vështira, por me vazhdimin e rrugës, gjërat do të ndryshojnë...

Ah sa do të doja që rugëtimi im të jetë me hapa të sigurt në këtë botë që po na rrethon. Botë e rrejshme, apo botë që mashtron?! Por ne do të thyejmë akujt e do ta bëjmë pranverë, se jemi ne ata të cilët do të zgjedhim se qëllimi ivetëmi jetës është Ahireti i pafund. Detyra jonë do të mbetet që të zgjedhim: "Parajsën" apo "Ferrin"?! Veprat tona çdo ditë e më shumë fillojnë të rriten, shtohendhe maten në peshore. Gjatë rugëtimin takojmë njerëz të mirë, të devotshëm, të edukuar, që na japin frymëzim për jetë. Por, kur takojmë njerëz të ligj, të ndytë, të papërgjegjshëm, atëherë na ndodh dhe urrejmë çdo gjë. Por, ne vazhdojmë të pa përkulur edhe kur përballemi me të vështira...

Koha ecën, e sotmja, e djeshmja na përcjell- induke lënë gjurmë rrugëve tona. Të djeshmen e jetoja, të sotmen po e jetoj, po e nesërmja?! Kjo të bën të mendosh se të djeshmen mos vallë e kaluam huq?! E nesërmja nuk të jep siguri, e sotmja do të jetë themeli. Prandaj edhe është ajo thënia e urtë: "punën e sotme mos e le për nesër". Andaj mund të thuash: "unë jam këtu" e arrita qëllimin, ndaj nuk mund të më mposhtë askush. Kërkova ndihmë nga Allahu e Ai më ndihmoi.

Një këshillë: Nuk është fitim nëse ti dështon, fitim është nëse ti realizon!

Medina Sherifi 10-5

Ditë e enjte, ditë jo e zakonshme si ditët tjera. Ditë që ka një vlerë më të madhe se sa mendojmë. Sot duket edhe më e ndritshme se të enjtet e tjera, pikërisht sot është manifestimi i Ditës së këtij objekti madhështor.

Janë ditë të ftohta tetori që na ndajnë nga ngrohtësia e më e më të dashurve tanë, familjes sonë të dashurës. Por, sakrifica jonë është më e fortë se rezistenca ndaj motit të ligë që po e kaplon vendin tonë. E tëra kjo po ndodh për një qëllim që unë dhe ti të jemi shtyllë e fortë e këtij Dini dhe Vatanit.

Medrese, kush jam unë të shkruaj për ty?! Nuk më mjafton kjo copë letër të shkruaj atë që e ndjej e që e meriton Ti. E neve na duhet mund dhe sakrificë që ta bëjmë më të mirën, e të ndjehemi krenarë që nesër të dalim nga kjo vatër diturie ballëllartë.

"Ti je aq e rëndësishme për këtë millet, ashtu siç është peshku për det, si lulja për vesën në mëngjes, si blea për nektar." Ti je pastrimi im shpirtëror. Rruhanijeti-shpirtëdëlirësia qëndron mes kulmit dhe themelit tënd. Emri yt i bukur ndërron gjendjet e njerëzve ashtu siç shkrin zjarri akullin. Ti je më e mira e të mirave. Nuk ka fjalë që e përshkruan dot ngrohtësinë, emocionin, dashurinë që na e dhuron ky vend. Sot është herët ta kuptojmë këtë që dua ta them, por do të vij ë koha e do të vërtetojë se nuk e kisha gabim.

Këtu mësova të njohë KRIJUESIN tim të vërtetë, mësova të njohë Profetin tim, se ai ishte i Moralshëm e nuk ishte ashtu siç e paraqitën ata të cilët pranuan djallin për Zot e i thyen ligjet e Krijuesit të vërtetë.

E ku qëndron fshehtësia e bukurisë së kësaj mrekullie:

"Medresenë e nisëm me lot nostalgjie e do ta përfundojmë me lot malli e gëzimi."

Besir Musliu 10/2

Për nënën

Tani jam këtu me ty, e në krahët e tu po fle e qetë. Lehtë-lehtë po m'i përkëdhel flokët, e mua më shtohet dëshira që të mos largohem kurrë nga prehri yt, Nënë. Të qëndroj gjithmonë kështu mbështetur tek ti. Kam frikë nënë, kam frikë, që nëse largohem nga prehri yt, s'do të kem mundësinë të qëndroj përsëri kështu.

Ty të kam si dritën e syve të mi. Akoma e ndjej atë dashurinë tënde, njësoj sikur atëherë kur më pe për herë të parë. Sa do të doja të ktheja atë kohë, kur unë isha arsyeja pse ti buzëqeshje, kur më flisje aq ëmbël dhe unë të buzëqeshja. Buzëqeshja jo se të kuptoja, por buzëqeshja se dëgjoja aromën tënde. E ndjeja atë ngrohtësinë e cila është e njëjtë sikurse dielli në ditët e ftohta të një dimri të acartë.

Jeta është thjeshtë sikurse një film, me pak dalim. Nuk mund të kthesh dy herë ato momentet kur je e lumtur, nuk mund të kthehesh prapa dhe të përmirësosh gabimet e bëra.

Ti Nënë më jep shumë arsye, je inspirimi im. Nëse një ditë dëshiroj t'i ngjaj dikujt, ajo do të jesh Ti, nëna ime e bukur. Pa dallim qoftë ajo ana e fortë, do t'i përballoj sfidat me qetësi, të kem gjithmonë në mendje All-Ilahun.

Aida Maloku 11/4

A do ta pranoni këtë punë?

Bëhet fjalë për punën më të rëndë në planet, e cila nuk ofron asnjë çast pushim. Duhet të punosh 24 orë në ditë, 7 ditë në javë dhe gjatë 365 ditëve të vitit.

Njerëzit që po aplikojnë për këtë punë, mendojnë se ishe e thjeshtë, por ajo ishte punë e rëndësishme ku përgjegjësitë dhe nevojat janë shumë përfshirëse.

Në kategorinë e parë të kërkesave ishte :

-lëvizshmëria, pra të jetë i gatshëm të qëndroj në këmbë tërë kohën, gjatë 24 orëve.

-nuk ka fare pushim;

-ka drekë, por vetëm pasi të tjerët ta kenë mbaruar;

-kërkohen aftësi ndër personale si p.sh. të jetë i diplomuar në mjekësi, ekonomi dhe punë të tjera;

-duhet të rrisht zgjuar gjatë gjithë natës;

-nëse ke një familje duhet ta lësh;

-s'ka pushim për festën e bajramit e as në muajin e ramazanit, sepse në këto kohë veçse shtohet puna edhe më shumë;

-nuk ka kohë për gjumë;

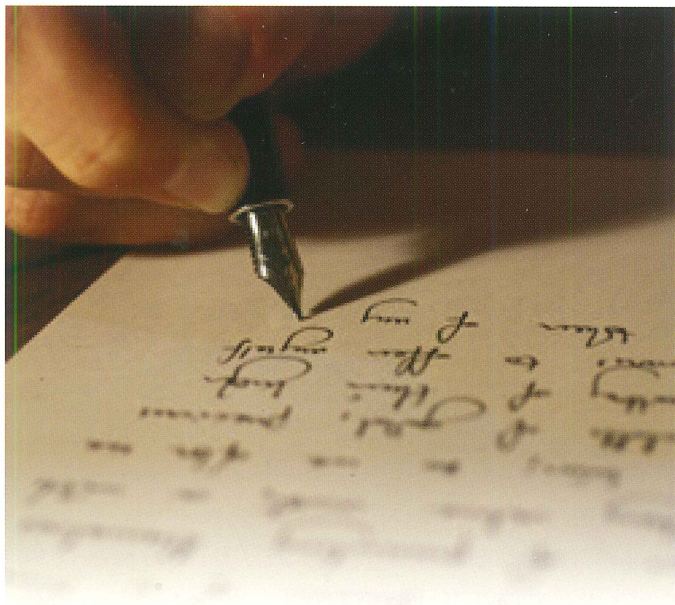
-të punoj 365 ditë në vit, e që i bie tërë vitin;

E sa i përket pagesës?

Kjo punë bëhet krejtësisht pa pagesë. Ju mendoni se askush nuk e pranonte këtë lloj pune e aq më pak pa pagesë. Por, ka që e bëjnë absolutisht falas, madje tani këtë pozitë e mbajnë me miliona njerëz në këtë botë, e ato janë NËNAT. Janë gjithmonë të gatshme për ne, a s'është mbresëlënëse?!

"Xhenneti është nën këmbët e nënave tuaja"
(Muhammedi alejhi selam.)

Xheneta Musliu & Medina Hoti 11/4

O dashuri O vëlla

Ditët kalojnë por malli për ty s'u shua asnjëherë. Lotët për ty s'kanë të ndalur. Aroma jote ndihet çdo kund. Rugët tani janë errësuar, ngase ti më nuk je që t'i ndriçosh me pamjen tënde engjëjlore. Madje edhe lulet janë vyshkur nga mungesa jote. Ndërsa unë, unë vdiqa dhe u varrosa me ty. Çdo ditë pres me mall te dera se ti prapë do të kthehesh një ditë. Brenda meje ekziston ndjenja se një ditë do të bashkohemi sërish dhe me mall e pres atë ditë. Më mungon buzëqeshja jote, mbështetja, e mbi të gjitha më mungojnë përqafimet tua.

Kujtoj me mall ditët tona të lumtura që ishin të pambaruara derisa ti ishe në mesin tonë. Por, tani as dielli nuk lind më në shtëpinë tonë, as lulet nuk lëshojnë nektarin e tyre. E di pse?! Sepse kanë mall për aromën tënde. Më besoj se fjalët nuk po formulojnë vetë, ato kanë burimin nga dhimbjet e zemrës, e që çdo herë po shoqërohen me lot. Sikur edhe një jetë të tërë të shkruaja për ty, nuk do të më mjaftonte të përshkruaj mungesën tënde. Mirëpo, unë po e lë me kaq, ngase shpresoj të të takoj sa më shpejtë të jetë e mundur. E takimi ynë?!

Elife Bajoku 12-4

Mos më shiko me ata sy!

Endejë vetën të ndarë nga ajo pjesë e shoqërisë që ju shoqet e mia e posedoni. Nuk jam në mesin e juaj, jo pse unë desha ashtu, por ju s'ma lejuat të ulem në rrethin e harmonisë. Kam të meta e di, por ju jeni ato që çdo ditë më i përkujtoni. S'munda të ec drejt të ardhmes me hapa të sigurt, ja kjo është e meta ime. S'isha e fortë ndaj provokimeve, ja këto janë mangësitë që i posedoj. Por, ju nuk e keni këtë të drejtë të më largoni nga ju, veç pse s'jam si ju!

Nuk është e drejtë aspak. Mendoni sikur ju të ishit ulur në karrikën që jam ulur unë!

Sa herë ju shoh tek qeshni, unë s'jam aty. E ndiejë vetën të tërhequr. Humb shumë momente të mira. S'kam shumë dije. Jam me të meta, andaj mos më shihni me ata sy!

Se dua urrejtjen, por as dhembshurinë jo. Nuk dua të më shikoni me ata sy që ushqejnë dhimbje e mëshirë. Dua të më llogarisni një nga ju, e si ju. Ju kuptoj e shpesh i dëgjoj fjalët që në heshtje thuhet. I shoh nga ata sy që shkëlqejnë. Shpesh dua që me tërë fuqinë të ju tregoj atë që ndiej, por zëri im i heshtur s'hedh dot fjalë... Shpesh dua që të ju përqafoj, por duart e mia të ngurta s'mund t'i hap.

Nganjëherë mendoj arsyen, pse, përgjigjen më jep pasqyra që mbajë në qoshe të dhomës e me thotë: "S'je si ato", nuk e ke përjetuar këtë ndjenjë kur je gjithmonë me një shoqëruese që nuk e do, 'karrigeja me rrota'.

Dhoma ndihet e thatë nga mungesa e fjalëve, e vetmia kurorën e mban. Dua që përmes kësaj letrë të ju them "mos më shihni me ata sy, sepse mua më lëndojnë."

Aldonisa Gashi 12-4

Muhammedi a.s.

Jetim Ti linde
Dhe i tillë u rrite
Edukove njerëz
Megjithëse shkrim nuk dite

Tek Ti merrnin mësim
Që kur ishe i ri
Tek Ti linin thesaret
Se kishe besnikëri

Kur arrite të dyzetat
Dihet se çfarë ndodhi
Allahu i madhëruar
Pejgamber Ty të zgjodhi

Kjo kështjellë që Ti ndërtove
Se prish shiu e as dimri
Ajo do të jetë në këmbë
Deri në Ditën e Gjykimit

Liridon Sadriu 12/2

Medrese

Lum për ne që të kemi ty e dashura Medrese,
na mësove këtë fe, e për të dashurin atdhe,
Shumë gjenerata edukove me krenari,
me guxim e nderë hyre në histori.

Kur pushteti i huaj neve na sulmoi,
hapi dyert për të gjithë që t'i strehojë,
shumë dëshmorë dhanë nga radhët e veta,
djem të rinjë e bujarë, që për atdhe nuk u dhimbsej
jeta.

Me moral e me nderë nga të tjerët u dallove,
në zemrat tona, respekt e dashuri na mbolle,
me shumë kënaqësi Allahun e falënderojë,
që më zgjodhi mua, fjalën e tij, nga ti ta mësojë.

Valmir Rashiti 12/2

Si t'ia bësh me të tillët

Njeriun e mirë, nderojë,
Njeriun e keq, durojë,
Njeriun e ditur, imitojë,
Njeriun e paditur, injorojë,
Njeriun e dashur, provoë,
Njeriun e mërziur, gëzojë,
Njeriun e humbur, drejtojë,
Njeriun e sëmure, vizitojë,
Njeriun e varfër, përqafojë,,
Njeriun e pasur, udhëzojë,
Njeriun vetëm si njeri trajtojë!

Amira Veseli 11/4

Shpreso!

Njerëzit s'qajnë vetëm nga dhimbja
por edhe nga gëzimi,
Unë nuk desha të shkruaj
por më kaploj pikëllimi.

Shpesh u ndjeva vetëm në këtë botë
që është me njerëz përplot,
Nuk paska zgjedhje tjetër
vetëm se të durosh.

Në det mund të lundrosh një kohë të gjatë
por jo si peshku të jetosh.
Dielli përsëri lindi sot
dhe ditën padysim që e zbukuron.

Hë pra, ma thuaj, kush diçka nga Zoti kërkoj
dhe Ai nuk ia plotësoj?

Blerina Bublica 10-4

Mitrovica ime

Nëse askush, asgjë s'ka bërë,
unë do shkruaj këtë për ty.
Këto shkronja që bukur lidhen
të kushtohen vetëm ty.

Bukurisë sate e dashurisë sime
o, Mitrovica ime,
askush s'jua kalon,
shpirtin e kem të bashkuar
edhe pse të ndarë jemi.

E nëse askush s'të ka ndihmuar,
të paktën kjo melodi dhembshurie
del nga zemra ime.

Rrugët që i kam kaluar,
pamjet që i kam shikuar,
vendet që i kam vizituar,
mendja ime veç tek ti ka mbet.

Sa i kam lakmi zogjëve që
fluturojnë në qiellin tënd,
sa i kam lakmi edhe rrezeve
që ngultas bien mbi maje
të maleve tua,
i kam lakmi edhe druvarit
edhe plakës 100 vjeçare
edhe fëmijëve që luajnë
me baltën tënde,
mbi rrugët e tua
të shtruara me gëzim,
edhe erës që frynë
edhe shiut që bie.

Sa i kam mall kohës
që ka kaluar,
fëmijërisë sime.
Kam mall edhe boren
që të mbulonte
edhe ylberit që del mbas shiut
edhe pse ai është veç ngjyra,
në mua ngjall ndjenja.

Më hapni zemrën time,
aty s'do gjeni tjetër, përveçse
Mitrovicën time.

Samire Bilalli 11-3

Me të njëjtën peshore

Një i varfër, i shiste një tregtari çdo ditë gjalpin që prodhonte e shoqja. Gruaja e tij, i jepte gjalp-it formën e një topi një kilogramësh. I shoqi e shiste çdo ditë gjalpin dhe me paratë plotësonte nevojat e shtëpisë.

Një ditë tregtari dyshoi në peshën reale të gjalp-it dhe me të peshuar, zbuloi se topi i gjalp-it ishte vetëm 900gr, pra mungonin 100gr tjera. Kjo e bëri të inatosej.

Të nesërmen, me të shkelur fshatari në derën e dyqanit i tha plot inat: "Nuk blej më gjalpë prej teje o mashtrues. Deri tani më ke shitur gjalpin për një kilogram, e që ishte 100gramë më pak".

Shumë i prekur nga ajo që i dëgjonin veshët, fshatari i varfër i tha: "Në fakt, ne zotëri nuk kemi peshore në shtëpi. Gjalpin e peshojmë me një kilogram sheqer të blerë në dyqanin tuaj."

Emir Kastrati 12/1

Pse zgjodha Medresenë?

Almedina Termkolli 10/5: Shkolla është vend i shenjtë, vend me shumë vlera dhe ku merret edukatë mirëfilltë. Medreseja është shkolla më e mirë për mua, shkollë që edukon nxënësit për një shoqëri të shëndosh dhe për një të ardhme pa probleme. Kjo është arsyeja kryesore që më shtyu mua ta zgjedh këtë shollë.

Medina Sherifi 10/5: Çdo kush di ta dalloj të mirën nga e keqja, dhe çdo person dëshiron ta shoh vetën në një pozitë dhe gjendje të mrekullueshme. Dhe këtë e gjen duke kërkuar më të mirën. Dituria nuk njih kufi... Për një kohë mbeta pa zgjidhje, e turbulluar dhe mjegulluar. Megjithëse, një dritë vazhdimisht shndriste në mendjen time. Shikoja përreth, analizoja, dëgjoja çdo fjalë të artë për Medresenë. Për çudi mu mbush mendja e mu hap zemra me vullnetin më të madh që të vija në këtë shkollë, të filloja mësimet këtu. Të them më pëlqen është e pakt, ngase meriton shumë më shumë.

Sara Elshani 10/5: "Ikre" është fjala e parë e zbritur në Kur'an që do të thotë lexo. Nga kjo kuptojmë se dija dhe kërkimi i saj janë me të vërtetë shumë me vlerë. E ku mund ta zbatoj urdhrin e Allahut me mirëse në medrese? Dashuria për Allahun, dituria, sinqeritet, shtohen e rriten shumë e më shumë në këtë vend të "shenjtë". Hapi më i rëndësishëm i jetës, është përzgjedhja e shkollës, aty ku do të gjesh rehatin dhe më të mirën, dhe me krenari them, se kjo shkollë është hapi im më i sigurti për të ardhmen time. Edhe pse është fillimi, që tani po e mendoj fundin, dhe ndjej mall, por Elhamdulillah shpresoj të dalë ballëllart!

Hasa Elshani 10/5: Jetë e vërtetë është ajo jetë, në të cilën jeta shpirtërore dhe ajo trupore shkojnë sup më sup, e në të vërtetë, jeta ime nuk ishte e tillë

gjersa të zgjodha ty Medrese. Gjersa unë gjendejsha në errësirën e kësaj boteti m'u bëre dritë dhe më shndrite botën. Para se të zgjidhja ty, nuk dija ç'është jeta, nuk dalloja mikun nga armiku, me një fjalë, nuk isha kjo që jam tani.

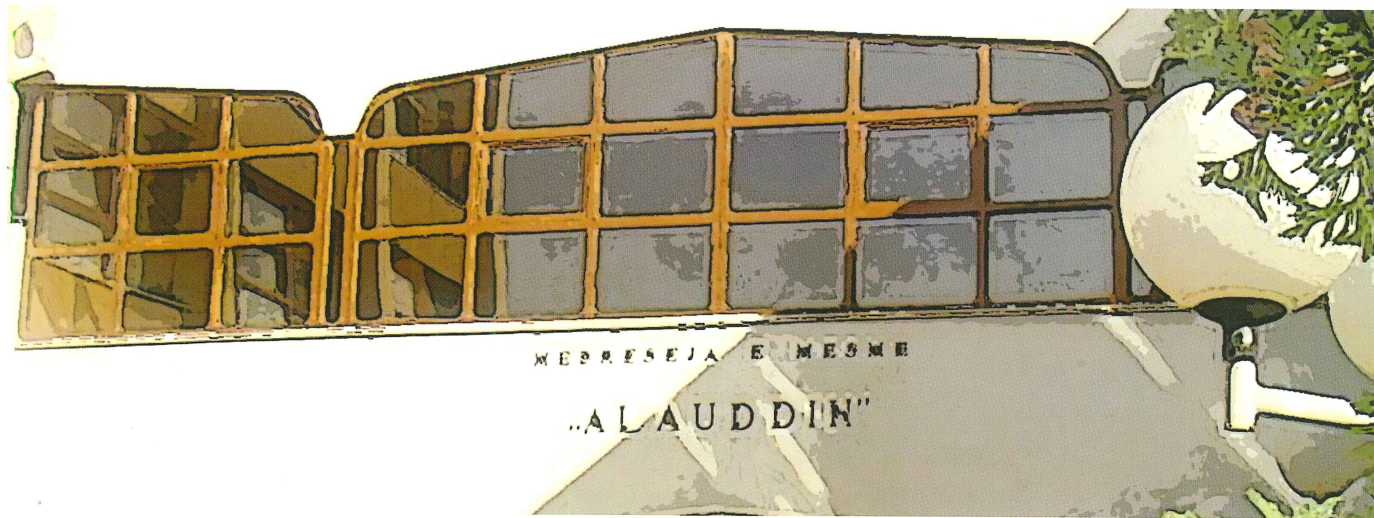
Fatmire Maka 10/5: Të zgjodha vetëm ty Medrese. Të zgjodha sepse e dija se vetëm në ty do të gjeja ngrohtësinë e shpirtit, ku askund tjetër nuk pashë qetësi. Të zgjodha për të më kompletuar. Jam shumë krenare që jam pjesë e jotja. Shpresoj që edhe gjeneratat tjera që vijnë pas meje ta bëjnë këtë zgjedhje, sepse kjo është rruga më e mirë, e cila na qon drejt një fundi të lumtur.

Aida Bytyqi 10/4: Unë zgjodha Medresenë sepse është një nga shkollat e vetme që kujdeset më shumë për ty sesa kujdesesh ti për vete.

Flaka Thaqi 10/4: Zemra ime më orientoi në këtë drejtim dhe ndjeja se një ditë do të jem në mesin e medresanteve. Besoj dhe shpresoj që e ardhmja të na gjejë të suksesshme në këtë rrugëtim.

Haxhere Abazi 10/4: Është vend i dijes, i frymës islame dhe tolerancës, është dhe ka qenë parapërgatitje për një jetë të pastër, virtyt, moral të fort dhe për një personalitet që do ta krijojmë këtu që nesër të jemi të dobishëm për vete dhe për shoqërinë.

Lejla Sherifi 10/4: Shkollimi është gjëja më e rëndësishme dhe më me vlerë gjatë kësaj jete dhe padyshim çdo njeri dëshiron më të mirën për veten. Është vështirë të zgjedhësh diçka të mirë, ngase çdo gjë është bërë e njëjtë dhe asgjë interesante. Mendoja me vete dhe arrita përfundim, se kjo shkollë është më e veçanta dhe ka një vlerë të madhe. Vendosa që me emrin e Allahut të zgjedh Medresenë. Nuk e kam paramenduar të më realizohet kjo dëshirë e kahmotshme e që më është dukur

e pamundur. Është privilegj dhe nder të jesh nxënëse e kësaj shkolle.

Valdrinë Abdullahu 10/4: S'është kaq e thjeshtë rrish larg diçkaje që ka futur rrënjët thellë brenda teje, diçka që jeton me ty. Erdha këtu për hir të dashurisë ndaj Atij që luftoj për dashurinë e tij. Erdha këtu, sepse e shoh si Parajsë tokësore që do të m'i mësoj hapat drejt asaj të përjetshmes. Erdha këtu sepse sytë e mi janë të verbuar dhe s'shohin asgjë përveç saj- Medresenë.

Labeat Jasiqi 10/1: Me një vështirësi shumë të thjeshtë dallohej ajo cilësia, kultura e cila mbizotëron në këtë vend të shenjtë, në krahasim me shkollat tjera është e pazëvendësueshme, andaj erdha këtu me shumë dëshirë dhe ndjem krenar për përzgjedhjen time-Medresenë.

Nehat Shehu 10/1: Zgjodha Medresenë sepse ishte oaza e vetme në mes të shkretëtirës. Them kështu sepse zgjedha më të mirën shkollë të vendin tonë, ku gërshetohen të gjitha elementet e një njeriu të suksesshëm, shkenca, feja dhe edukata dhe këto shndrisin si qiri në errësirë.

Kastriot Rexhepi 10/1: Unë zgjedha Medresenë për shumë arsye, por ajo që është më e rëndësishmja, është, sepse medreseja na jep edukatë, formon njeriun në mënyrën se si ka kërkuar Allahu xh.sh., sepse në Medrese krahas mësimave fetare mësohen edhe ato shkencore.

Vehab Sylejmani 10/2: Unë zgjedha Medresenë, sepse të studiosh njëkohësisht fenë dhe shkencën, është një pasuri e madhe. Disiplina, mësimdhënia, stafi i profesorëve e shumë gjëra të tjera, vetëm se kanë qenë një forcim edhe më i madh i mendimit tim për të ardhur në këtë tempull të dijes. Me një fjalë e ndjej vetën të privilegjuar që jam pjesë e kësaj shkolle.

Besart Thaçi 10/2: Zgjodha Medresenë sepse mëson për rrugën e Allahut, si dhe na jep kulturë dhe edukatë të mirëfilltë islame. Përveç kësaj na mëson edhe shkencën, dhe në fund siç ka thënë Muhamedi a.s.: "Njëra prej shtatë grupeve do të jetë nën hijen e Allahut, është edhe i riu i cili e shpenzoi rinin e tij duke mësuar".

Ubejd Rrustemi 10/2: Zgjodha medresenë sepse është shkollë ku mësohen lëndët fetare dhe ato shkencore, ishin këto dy arsye që më kanë tërhequr për të ardhur në këtë shkollë. Gjithashtu, edhe shumë gjëra të tjera si: cilësia arsimore, programi mësimorë, disiplina, pastërtia etj.

Mendim Sllamniku 10/3: Të mësosh për fe dhe shkenca tjera është kënaqësi. Unë ndjem i privilegjuar dhe krenar që jam nxënës i Medresesë Alaud-din, përshkak të cilësisë së lartë të arsimit dhe disiplinës, si dhe për formimin dhe për personalitetin që u mundëson nxënësit kjo shkollë, andaj medreseja është shkolla më e mirë që posedon vendi im.

Endrit Mehmeti 10/3: Unë zgjedha Medresenë Alaud-din si shkollë për vete, sepse është shkolla më e mirë në Kosovë. Përveç kësaj më pëlqen fakti se në Medrese përveç lëndëve shkencore mësohen edhe ato fetare. Pra, arsyeja kryesore pse zgjedha këtë tempull të dijes, është ajo se këtu mësohet feja më e bukur- islame.

Eduard Berisha 10/3: Zgjodha Medresenë ngase ishte e vetmja dritë në errësirë. Të flasësh për të është e në kaq pak hapsirë është e pamjaftueshme, ngase ky tempull i ngritur është vetëm për hirë të dijes, përhapjes së fesë islame. Arsyet pse zgjedha Medresenë janë të shumta, duke filluar nga suksesi që tregojnë nxënësit, disiplina, rregulli në konvikt, sjelljet e nxënësve si dhe shumë të tjera.

eskursioni i djemvëve

Udhëtim i paharruar

Në mëngjesin e së premtes të gjithë të përgatitur po merrnim rrugën për ta vizituar “në-nën” Shqipëri. - Në sytë e secilit prej nesh shihej hareja dhe gëzimi. Prisnim me padurim që të niseshim. Disponimi që zotëronte në autobus ishte i papërshkrueshëm, ngase udhëtimi jonë ishte ndër udhëtimet më të bukura që mbajmë në mend. Arritja në Shqipëri ishte edhe fillimi i vizitave të shumë qyteteve të bukura që posedon ky vend.

Fillimisht vizituam Shkodrën ku gjendet edhe kalaja e Rozafës me bukuritë e saj antike. Pamja nga lartë ishte një ndjenjë mbresëlënëse duke përfshirë edhe liqenin e Shkodrës, që kishte pamje mahnitëse. Vazhduam për në Lezhë, aty falëm namazin e xhumasë. Pas namazit dhe atyre këshillave të dobishme që i morëm nga imami i asaj xhamie, morëm rrugë për në vendet bregdetare si: Shëngjin, Potok e po ashtu në plazhin më të ri Tale, ku kaluam qaste shumë të kënaqshme. Pas këtyre vizitave, erdhi koha për pushim. Vendpushimi i natës së parë ishte Velipoja.

Të nesërmen në mëngjesin e hershëm morëm rrugën për në një qytet tjetër, i cili po ashtu me arritjen atje, na mahniti me kalanë e lartë të saj, ishte Kruja, ashtu siç e kishim mësuar nëpër libra-Kruja e Skënderbeut. Pastaj vizituam bregdetin shqiptar, respektivisht qytetin e Durrësit ku ishte edhe vendqëndrimi jonë dyditorë. Gjatë këtij qëndrimi patëm rastin ta vizitojmë xhaminë më të re të ndërtuar, e cila kishte një projekt shumë të bukur. Një ashtu vizituam edhe kryeqytetin, Tiranën, vend ky i cili me të parë, të bënë të frymshëm lirshëm, me ato

rrugë të gjëra e bulevarde të shumta që e bëjnë këtë si një metropol dhe vend shumë të veçantë.

Dita e tretë filloi me qytetin e Beratit dhe me Kalanë labirinte që kishte ky qytet duke vazhduar pastaj me Divjakun, Apolloninë etj. Dita tjetër apo e katërta me radhë ishte ndryshe nga të tjerat. Këtë ditë e veçon udhëtimi i gjatë që bëmë nga Durrësi në Sarandë, udhëtim ky që e shoqëronte edhe lodhja. Gjatë udhëtimit u ndalëm edhe nëpër qytete të tjera si Fier, Tepelenë dhe Gjirokastrë, dhe krejt në fund, arritëm në Sarandë, ku vendpushim dhe relaksim par ne, ishte ky qytet mbresëlënës me bukuritë e tij. Vizitat nuk ndalonin, ditën e pestë e kaluam po ashtu në një vend, ku haptas shihej mrekullia e Allahut në Tokë. Ai ujë i ftohtë e i pastër si loti që buronte nga thellësia e tokës, ngjante në një sy të vërtetë, sado që e shikonim, nuk ngopeshim nga kjo bukuri e rrallë natyrore. Fjala është për Syrin e Kaltër. Në këtë mënyrë vazhduam prapë rrugëtimin rreth ujërave të pastër, është fjala për Ksamilin pitoresk me ato bukuri përrallore.

Dalëngadalë vie fundi. Dita e parafundit ishte kthimi nga Saranda për në Durrës që ta kalonim edhe natën e fundit. Vizituam edhe Himarën, e para saj edhe majëne Llogarasë ku me të vërtetë ishte mbresëlënës, e sidomos kur shihnim se retë dukeshin shumë më poshtë në krahësim me vendin ku qëndronim ne.

Gjithashtu, pamë edhe Vlorën e Ismail Qemalit, ku e secili prej nesh u kthye një shekull më pas, duke e menduar Ngritjen e Flamurit dhe Shpalljen e Pavarësisë. Vizitat përfunduan, përgatitëm valigjet për të marrë rrugën për në Kosovë. Ndjenjat ishin të dyfishta: të pikëlluar që po lëmë pas tërë këto kënaqësi, por edhe të gëzuar që po ktheheshim në shtëpitë tona, në Kosovën tonë shumë të dashur.

Falënderojmë drejtorin e medresesë Bahri ef. Simnicën për mundësimin e këtij ekskursioni e po ashtu edhe kujdestarët: Xhevdet Rusinovcin dhe Driton Arifin për palodhshmerinë e tyre dhe për përkujdesin ndaj nesh gjatë gjithë asaj kohe.

Veton Jashari 12/2

Për të përshkruar atë udhëtim madhështor siç ishte ekskursioni në Shqipëri, patjetër që duhet falënderuar Allahun xh.sh. që na mundësoi që edhe ne të përjetonim çaste të paharruara, duke mos harruar të falënderojmë edhe drejtorin e Medresesë Bahri Simnica, i cili nuk kurseu asgjë për ta mundësuar këtë rrugëtim. Një falënderim i madh edhe për kujdestaret e klasave, Hatixhe Jashanica dhe Luljeta Avdiu, si dhe profesorin Rrahim Aliu, mundin e të cilëve, shpresojmë që Allahu t'ua shpërblej. Gëzim në fytyrat e nxënësve vërehej dhe prisnim me pa durim nisjen, jo se s'kishim udhëtuar ndonjëherë, por një udhëtim i tillë ishte krejt më ndryshe.

Ora ishte 13:25 dhe ishim duke udhëtuar drejt Milotit. Duhej të gjenim një xhami që të falnim namazin e drekës. U ndalëm, disa hapa më tej ndodhej xhamia ku mund të falnim namazin e xhumasë. Ishte një ndjenjë e veçantë, nga ajo e zakonshmja, ngase, ndoshta pse ishim në një vend dhe atmosferë krejt ndryshe.

Vazhduam edhe më tutje udhëtimin tonë. Tani ora kishte vajtur 15:05 dhe të gjitha ishim të lodhura, e të rraskapitura, kishim udhëtuar 5 orë e gjysmë. Më në fund arritëm në kryeqytetin e bukur të Shqipërisë, në Tiranë. Ishte vend i mrekullueshëm. Gjithçka sikur ishte vendosur në një rregull të caktuar: rrugët, ndërtesat, bulevardet dhe gjithçka që shihje me sy, të bënte pre vete, sikur edhe frymoje më lehtë. Gjithçka na dukej bukur, më tutje mund të vëreje një park të madh plot gjelbërim. Aty ndaluam të pushonim dhe të hanim diçka. Na lanë përshtypje të mëdha respekti që na bënin njerëzit. Secili dukej se shihte punën e vet. Kaluam ditën në atë

qytet të bukur dhe krejt në fund falëm edhe namazin e akshamit. Më pas, morëm rrugën drejt Durrësit dhe për të vazhduar të nesërmen me udhëtimin më të gjatë, gjatë gjithë javës, rrugëtimi për në Sarandë.

Për të mbërri atje na duheshin orë të tëra, një rrugë paksa edhe e mundimshme. Me të mbërritur atje, të lodhura, por sikur na e mori lodhjen bukuria madhështore dhe piktoreske e qytetit-Saranda, qytet përrallor. Qëndruam dy netë. Saranda një qytet bregdetar, madhështor, ku shihej madhështia e Krijesit tonë. Bukuri magjepsëse anembanë, male të shumta e me ujëra të pa fund e që s'ngopeshe dot së shikuari. Vizituam kalanë e pastaj me t'u kthyer u ndalëm për të parë edhe Butrintin. Ksamili më pastaj, një vend i mrekullueshëm që të kënaqej syri kur shihje detin që në shumicën e herave dukej sikur ujërat merrnin ngjyrën e gjelbër. U rigjallëruam nga ato pamje të paimagjinueshme, ku secila dukej se e shijonte në mënyrë të veçantë. Qyteti dukej shumë i bukur atë natë, ndërsa hëna jepte pamje mahnitëse mbi shtëpitë e qytetit të bukur të Sarandës. Atë natë kaluam shumë bukur. Të nesërmen do të linim Sarandën dhe do të merrnim rrugën e kthimit, drejt qytetit të Durrësit. Rrugës ndaluam tek Syri i Kaltër. Ishte marramendëse gjithçka që shihje. Nëse vështroje pak më larg, mund të shihje radhitjen e mrekullueshme të lisave të gjatë e pemëve të gjelbëruara gjithkah. Vazhduam rrugën drejt Gjirokastrës, një qytet i vjetër e që na la përshtypje të mëdha. Rrugës u ndaluam edhe në Fier, me të parë vizituam xhaminë e qytetit. Një xhami mjaft e bukur dhe e madhe. E kështu secila ditë kishte veçoritë dhe karakteristikat e veta. Dita e fundit ishte në Velipojë, edhe aty u kaluam shumë mirë edhe nga ai vend na mbetën kujtime të paharrueshme. Dalëngadalë erdhi edhe dita e fundit, duhej të ktheheshim në atdheun tonë për të cilin vërtetë na kishte marrë malli aq shumë. Por, kjo vizitë do të mbetet gjatë në mendjet dhe kujtimet tona që s'do t'i harrojmë ndoshta asnjëherë.

Amrudina Kahirmani 12/3 & Hana Kaçi 12/4

Mirëpriten nxënëset e reja

Me fillimin e vitit shkollor, në Medresenë "Alaud-din" u organizua një program që tani më është bërë traditë, që të presim nxënëset e posaardhura dhe për t'ju uruar një fillim dhe vit të mbarë shkollor.

Programi filloi me lexim nga Kurani, për të vazhduar me fjalët inkurajuese të drejtorit Bahri Simnica, i cili me fjalët e tij dha kurajo për nxënëset e reja.

Nuk munguan as ilahitë nga kori i që sollën emocion tek nxënëset. Më tej, programi vazhdoi me monolog, poezi dhe pika humoristike.

Të gjitha këto kishin një qëllim: nxënëseve të posaardhura deshëm t'iu falim pak ngrohtësinë këtë tempull diturie. Synuam t'i njoftojmë se ato tanimë janë pjesë e jona dhe se duke zgjedhur Medresenë, ato kanë bërë zgjedhjen më të mirë. Tani e tutje ato hapërojnë drejt një dere tjetër, drejt një vendi të ndriçuar me dritë që nuk shteron kurrë.

Malvesa Kastrati 12/4

Edhe një aktivitet në Medresenë Alauddin

Më 22.10.2014, ditë e mërkurë, shoqata e nxënësve të Medresesë Alaud-din, organizoi që të mbahej një ligjëratë. I ftuari ynë ishte profesori i nderuar Rrahim ef. Aliu me temën: "Urdhërimi në të mirë dhe ndalimi nga e keqja".

Kjo ligjëratë si çdo tjetër u hap me lexim të bukur të Kuranit nga nxënësi Armend Beqiri. Pas leximit të Kuranit, filloi ligjërimin e tij profesori i nderuar. Gjatë kësaj kohe ne përfituam shumë dhe mësuam, se si të jemi shembull në lidhje me urdhërimin për të mirë dhe ndalimin nga e keqja. Shpresojmë që aktivitetet e tilla të vazhdojnë edhe në të ardhmen.

Muhamet Shahini 12/1

Shënohet Dita e Shkollës në Medrese (paraleleja e vajzave)

Me datën 1 nëntor 2014, nxënëset e medresesë "Alauddin" përgatitën një program të pasur për ditën e shkollës. Programi u hap me leximin e disa ajeteve Kur'anore nga nxënësjja Semire Tahiri me zërin e saj të bukur. Më pas për rëndësinë e kësaj dite dhe vlerën e kësaj vatre të diturisë, foli drejtori i saj Bahri ef. Simnica. Programi vazhdoi me ilahi e recital nga kori i nxënëseve, dhe më pas nxënësjja Sumeja Kqiku me një poemë të përgatitur në mënyrë artistike, pastaj disa slide ku në to përshkruhej historiku i Medresesë, dhe në një slide tjetër u shfaqën edhe përshtypjet e disa nxënëseve të dalluara, për shkollën tonë. Në fund iu dha një ngjyrë argëtimi programit me një pikë humoristike. Pjesë e këtij programi ishte edhe ekspozita e përgatitur nga nxënëset, ku u zgjodh edhe punimi më i mirë i nxënëses Manushaqe Mehani 10/5.

Urojmë gjithë stafin dhe nxënëset e shkollës për këtë ditë, duke shprehur që edhe vitet e ardhshme do të jenë po kaq të frytshme dhe të suksesshme ashtu sikur tani.

Merjeme Avdiu 12/3

Me program të pasur shënohet dita e shkollës (paraleleja e djemëve)

Medreseja e mesme Alauddin në Prishtinë më një program të pasur shënoi ditën e saj të shkollës.

Programi filloi me ajete nga Kur'ani Fisnik. Me një fjale rasti u paraqit drejtori i medresesë Alaud-din z.Bahri Simnica. Drejtori në fjalën e tij të rastit vëri në theks përkushtinin e tij dhe të stafit të tij për angazhim maksimal për të ofruar më të mirën për nxënësit e kësaj shkolle. "Me punën tonë ne ndërtojmë të ardhmen duke u lidhur ngusht me të kaluarën e cila është plot suksese e krenari", shtoi drejtori në fjalën e tij.

Programi vazhdoi me ilahi, poezi e monologje por pa munguar edhe pikat argëtuese humoristike.

Në këtë manifestim shkolla i ndau mirënjohje nxënësit Ajdin Aliji, i cili në përgaqësimin e medresesë sonë në garat evropiane të Kur'anit në Zagreb mori vendin e trete.

Shkolla jonë me këtë rast uron të gjithë nxënësit e saj për ditën e shkollës duke kujtuar se të gjithë ne jemi pjesë e një krenarie 63 vjeqare të këtij tempulli të dijes, etikës dhe atdhedashurisë.

Edhe një sukses i medresesë në garat kuranore në Kroaci

Më 25.10.2014 në Zagreb të Kroacisë u mbajtën garat e Kur'anit. Këto gara u zhvilluan në dy nivele, në atë të hifzit dhe të leximit.

Në këtë garë morën pjesë njëzet shtete me 70 garues.

Medreseja Alauddin u përfaqësua nga nxënësi Ajdin Aliji nga klasa 10/1. Ai garoi në disiplinën e hifzit në pesë xhuza. Në këtë garë nxënësi ynë u dekorua me vendin e tretë dhe mori certifikatë suksesi nga këshilli organizativ.

Ky rezultat u shpall nga komisioni vlerësues i përbërë nga ekspert vendor si prof. Bajram Ajeti, prof.

Aziz Aliji dhe ndërkombëtar nga Liga Botërore e Kur'anit si: prof. Zejd Ismail, prof. Selman Okumus dhe prof. Fadil Bektash.

Medreseja Alauddin mësimdhënësve dhe nxënësit u uron për suksesin duke e lutur Allahun për suksese të mëtejme!

Medreseja shënon Ditën Botërore të Tolerancës

Në amfiteatrin e medresesë, me një program të pasur medreseja "Alauddin" shënoi Ditën Botërore të Tolerancës. Një program i përgatitur nga nxënëset tona, të cilat u përkushtuan dhe punuan pa kursyer kohën e as mundin.

Programi ishte i larmishëm, i tëri edukativ, dhe e tërë përmbajta aludonte në tolerancën. Në program ishin të ftuar përfaqësues të subjekteve të ndryshme nga ato shtetërore e civile. Hapja u bë me leximin e bukur të Kur'anit nga nxënësja Nedrete Ahmed. Më pas me një fjalë rasti prof. Shahë

Memishi përshëndeti të pranishmet dhe falënderoi nxënëset për punën e palodhur dhe realizimin e këtij evenimenti. Fjalë rasti pati edhe nga përfaqësues të ndryshme, ku të gjitha kishin një mesazh – promovimin dhe kultivimin e tolerancës. Ligjërata nga Dr. Natyre Agani, që kishte të bëjë gjithashtu me tolerancën i dha edhe më shumë kuptim këtij programi. Deputetja, Labinote Demi, po ashtu iu drejtua të pranishmeve me një fjalë rasti shumë domethënëse. Një përshëndetje rasti pati edhe nga përfaqësuesja e Komunitetit Katolik të Kosovës.

Në kuadër të këtij programi pati: ilahi, recital, poezi, dy pjesë teatrale, një video me një mesazh drejtuar prindërve lidhur me tolerancën. Pjesë e programit ishte edhe ekspozita e nxënësve me punime

të shumta, ku të pranishmet patën rastin të shohin vlerat e nxënësve edhe në këtë fushë. Për të kurorëzuar këtë program, krejt në fund, ishte mesazhi i fundit në gjuhë të ndryshme nga grup nxënësesh, me moton: "Duam më shumë tolerancë".

Për nder të këtij programi, Drejtoria e shkollës sonë shtroi një koktej për të gjithëmysafiret.

Vlen të përmendet se ideatoret e këtij qëllimi, ishin: Aldonisa Gashi dhe Xheneta Bytyqi nga klasa 12/4, duke falënderuar drejtorin, prof. Bahri Smnica, dhe të gjithë stafin arsimor për përkrahjen që ofruan.

Jehona Gashi 12-4

"Java e humanizmit" në Medrese u falë buzëqeshje fëmijëve të SOS fshatit

Në kuadër të aktivitetit "Java e Humanizmit" organizuar nga nxënësit/set e Medresesë Alaud-din, Prishtinë, rrespektivisht "Shoqata e Nxënësve" të kësaj shkolle, ata grumbulluan një shumë modeste të të hollave që me to t'i gëzojnë e t'ua njomin

buzëqeshjen fëmijëve të braktisur të SOS-fshatit këtu në Prishtinë. Dhuratat u shpërndanë për 36 fëmijë të grupsmoshës 4-16 vjet, që përfshinte artikuj ushqimor e shkollor. Pos kësaj, Medreseja ia ka bashkangjitur këtyre dhuratave edhe një ndihmë prej 100 kg. mish të kurbanëve. I tërë ky aktivitet u zbulurua edhe me shfaqjen argëtuese-komike nga nxënësit tanë enkas për fëmijët e SOS- fshatit, me ç'rast sollën hare dhe kënaqësi të veçantë për ta.

Falënderojmë stafin menaxhues të SOS-fshatit për koordinimin korrekt dhe mirëpritjen e këtij aktiviteti human nga nxënësit e shkollës sonë.

Turniri në futboll

Një nga aktivitetet e shumta që u zhvilluan në shkollën tonë, ishte edhe turniri i futbollit.

Në pasditen e së mërkurës të gjithë nxënësit u nisën me padurim drejtë fushës së blertë .Në turne morë pjesë 10 ekipe.

Në gjiron e parë të këtij turneu u ndeshën këto ekipe dhe u arritën këto rezultate:

10/1 1-0 11/2

10/3 0-2 12/1

10/2 1-3 12/2

11/1 1-0 12/2

11/2 1-0 11/1

Në çerekfinale pa lojë shkoi e 10/1, ndërsa në gjiron e dytë u kualifikuan këto ekipe:

11/2 0-3 12/1

12/2 2-0 11/1

10/1 pa lojë

Në gjysmë finale shkuan 12/1, 12/2, 10/1.

Në bazë të shortit 12/2 shkoi në finale pa

lojë,ndërsa në gjysmëfinale u ndeshen këto ekipe:

12/1 2-0 10/1

Ndërsa, finalja në pranin e shumë tifozëve dhe në një atmosferë sportive u zhvillua në pasditen e së enjtes dhe u ndeshën këto ekipe:

12/1 1-1 12/2

Finalja përfundoi baras , ndërsa fituesi u caktua në penalti, ku fitues doli 12/2

Golashënuesit më të mirë të turnet, ishin:

Valon Merofci (5 gola).

Enis Goxhufi (4 gola).

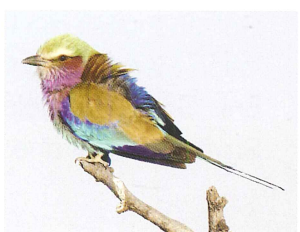
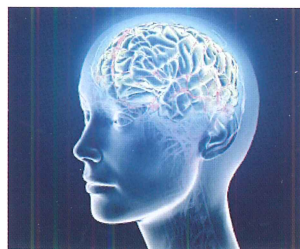
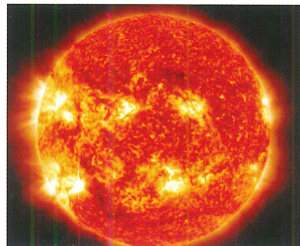
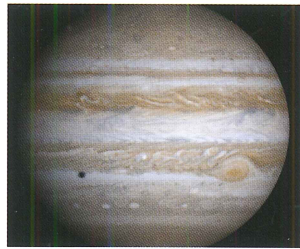
Shyqeri Lluginqi dhe Ardit Bivolaku me (3 gola).

Enis Goxhufi 12/2

A e dini se ?

- Jupiteri është aq i madh, sa që mund të zinte brenda tij, të gjithë planetët e tjerë.
- Dielli mund të nxë brenda tij një milion Toka.
- Për të prodhuar një kilogram mjaltë, bletës i duhet të thithë nektarin e 12 milion luleve, dhe për këtë të përshkojë një rrugë me gjatësi rreth 300.000 kilometra.
- 20% e energjisë së trupit përdoret nga truri
- Përgjatë 75 vjetësh jetë, kalon më tepër se 30 ton ushqim, dhe 50 000 litra lëng nëpër zorrë.
- Milingonat e ndjejnë tërmetin që më parë dhe dalin menjëherë nga foletë.
- Breshka mund të ecë me 10 km në orë.
- Qukapiku në ditë han mesatarisht 3000 insekte.
- Zogu nuk ka shqisën e të nuhaturit dhe të shijes.

Diellza Beqiri 11-3

Fjalë të urta

“Mos e ngatërro personalitetin tim me sjelljen time, sepse personaliteti jam unë, kurse sjellja ime varet nga ti!”

“Gabimi i një qasti mund të jetë gabimi i një jete.”

“Jo pse është e vështirë nuk guxojmë, por pse nuk guxojmë është e vështirë”.

“E lehtë të duash një person, por e vështirë ta harrosh”.

“Edhe nëse dështon, kurrë mos e humbë vetëbesimin, ndrysho planin por kurrë qëllimin”.

“Nuk ka vdekje më të tmerrshëm se të mbash brenda vetës një histori të pa treguar”.

“Nëse nuk do të ekzistonte tjetri, nuk do të ekzistonte as turpi, sepse nuk do të kishim para kujt të turpëroheshim”.

“Nëse një person arrin që ta ndryshoj humorin, ai person është vërtet i rëndësishëm në jetën tuaj”.

“Dy shokë të ngushtë mund të jenë partnerët më të mirë të jetës”.

“Mënyra më e keqe që t’ia ndjesh dikujt mungesën, është të ulesh pranë tij duke e ditur që nuk do ta kesh kurrë”.

Liridon Sadriu 12/2

Thënie

-Buzëqesh gjithmonë, për t’i qetësuar zemrat e të tjerëve.

-Durimi është çelësi i daljes nga një vështirësi.

-Gëzoju jetës tënde pa e krahasuar atë me jetën e të tjerëve.

-Disa pinë prej gëzimit, disa prej dëshpërimit, kurse disa prej mëngjesit.

-Ai që i njeh të tjerët është i mençur, ai që e njeh vetveten është i arsimuar.

-Dy gjëra nuk do të na braktisin kurrë: Shikimi i Zotit dhe zemra e nënës.

-Bëhu ndriçues me moralin tënd, që edhe në errësi të reflektosh.

-Më mirë është të shpenzosh një qiri të vogël, sesa të kalosh tërë jetën në terr.

-Këshillo njerëzit me veprën tënde, e jo me fjalën tënde.

-Kjo botë është treg, me të cilën blihet bota tjetër.

Xhevahire Avdullahu 11/4

15 Zbulimet më të mëdha botërore

1. **Zbulimi i Amerikës** – Kristofor Kolombo në vitin 1492, duke udhëtuar me anije rreth botës, bëri një nga zbulimet më të rëndësishme të të gjitha kohërave, zbuloi kontinentin e ri. Emrin Amerikë e mori nga Ameriko Vespuçi. Ky fakt hyn në një nga zbulimet më të mëdha, për arsye se hapi rrugë për shumë gjëra të reja.

2. **Sistemi heliocentrik** - është rizbuluar nga Nikolla Koperniku në vitin 1543, por kishte një të metë dhe kjo është mbushur me tri ligjet nga Johan Kepler. Ky hyn në zbulimet më të mëdha, për arsye se ishte hequr ideologjia se, kështu Dielli sillet rreth tokës, që ishte mbajtur nga kisha për më shumë se 1400 vjet.

3. **Teleskopi** – teleskopin e parë e kanë ndërtuar mjeshtrit danezë, por epitelin e babait të teleskopit e ka Galileo, i cili e ka zbuluar më 1610, ku me atë zbuloi shumë gjëra deri atëherë të panjohura për njerëzimin.

4. **Makina me avull** – këtë zbulim madhështor e bëri James Wati dhe kjo ishte kthesë në historinë njerëzore, sepse u hapën shumë shtigje të reja për njeriun dhe kështu hyn në rrethin e ngushtë të zbulimeve më të rëndësishme.

5. **Rryma elektrike** – rrymën elektrike që e njohim sot, e ka shpikur Nikolla Tesla. Pa energji elektrike sot jeta nuk paramendohet, dhe kështu Tesles i takojnë merita shumë të mëdha që e ka çuar botënpërpara.

6. **Telefoni** – telefonin e parë e ka bërë Alexander Graham Bell. Sot jeta pa telefon është gati e pamundur për shumicën e njerëzve. Telefoni si mjet komunikimi ka luajtur dhe luan një rol shumë të rëndësishëm në jetën tonë, dhe kështu hyn në zbulimet më të rëndësishme.

7. **Aeroplani** - i bërë nga vëllezërit Wright në vitin 1903, është i një rëndësie të veçantë, sepse është më lehtë të bëhen rrugë të gjata dhe të sigurt.

8. **Teoria e relativitetit** – një nga teoritë më të kompletuara të të gjitha kohërave e zbuluar nga super gjeniu Albert Anjsthanj me 1905 dhe bëri që fizika të ngritet në një shkallë edhe më lartë.

9. **Televizori** – është zbuluar nga John Logie Baird më 1925, është një nga zbulimet e rëndësishme, sepse jeta sot pa TV është gati e pamundur, prandaj është i

një rëndësie të veçantë.

10. **Penicilina** – penicilina është zbuluar nga Alexander Fleming me 1928 dhe ka hyrë në histori, sepse ka shpëtuar me miliona njerëz nga sëmundje të ndryshme dhe vazhdon të shpëtojë.

11. **Radari** - është zbuluar nga Christian Hulsmeyer me 1904, por radari që njohim sot është bërë nga shkencëtarët britanikë në Luftën e Dytë Botërore, hyn në zbulimet më të mëdha sepse ka shpëtuar miliona njerëz.

12. **ADN** - është zbuluar nga dy shkencëtarët: Francis Crick dhe James Watson me 1953 dhe është i një roli jetësor, sepse është mundësuar shpjegimi i shumë gjërave, që nuk kishin shpjegim, por edhe mundësi për shumë gjëra të reja.

13. **Aspirina** - zbulimi i aspirinës ka një rëndësi të veçantë, sepse pa të shumë njerëz do të kishin vdekur, dhe ka rol shumë të rëndësishëm në eliminimin e shumë sëmundjeve.

14. **Kompjuteri dhe interneti** - është bërë nga ushtria amerikane në vitet 1970-1980 dhe dita ditës po bëhet pjesë e pandashme e jetës sonë të përditshme. Në të gjitha aspektet. Jeta dhe zhvillimi i saj sot pa kompjuter dhe internet është gati e pamundur.

15. **Klonimi** i parë e ka bërë një shkencëtar kinez, por kurrë nuk ishte publikuar kjo arritje e tij. Klonimi i parë që është publikuar, është i vitit 1996, me delen Dolly.

Merjeme Avdiu 12-3

10 zbulimet muslimane që “ndryshuan botën”

1. **Kirurgji:** afër 1000 vjet p.e.s, doktori i famshëm Al Zahrawie publikoi enciklopedinë ilustrative për kirurgji prej 1500 faqesh, e cila në Evropë u përdor për 500 vjetët e ardhshëm. Al Zahrawi njihet edhe me disa nga operacionet e para që janë bërë.

2. **Kafeja:** pija pa të cilën shumica e njerëzve nuk mund të kalojnë ditën, për herë të parë u paraqit në Jemen. Gjate ditëve të punës është pirë për të ndihmuar njerëzit që të jenë të zgjuar gjatë lутjeve të natës. Pastaj e kanë transferuar në Kajro dhe është përhapur shumë shpejt nëpër vendet muslimane.

3. **Makinat Fluturuese:** shpikësi Abbas ibn Firnas, ka qenë njeriu i parë i cili ka konstruktuar një mjet i cili me të vërtet ka fluturuar. Në shekullin e IX ai ka dizajnuar një konstruksion, i cili ka ngjarë në një zog.

4. **Universiteti:** në vitin 859 princesha Fatima al-Fihri, ka hapur universitetin e parë i cili ka dhënë diploma në qytetin Fezu të Marokos. Motra e saj ka hapur një xhami të cilën e kanë shfrytëzuar edhe si shkollë.

5. **Algjebra:** ky term vjen nga traktati matematikor i Persisë me emrin “Kitab al-Jabr Wa I-Mugabala” e cila ka lindur në shekullin e IX e ndërtuar sipas sistemit Hindu dhe Grek, algjebra ka qenë sistemi i vetëm për numra dhe gjeometri.

6. **Optika:** shumë nga zbulimet që kanë të bëjnë

me optikën, vijnë nga bota muslimane. Rreth vitit 1000 al-Hattham ka vërtetuar se njerëzit shohin objektet nga reflektimi që bën drita në to dhe shkon te syri i tyre.

7. **Instrumentet muzikore:** shumë nga muzikantët myslimanë kanë pasur një ndikim të madh në Evropë. Disa nga instrumentet që kanë arritur nga Lindja e Mesme, janë Lyra dhe Rehab - paraardhësi i violinës moderne.

8. **Brusha e dhëmbëve:** thuhet se Muhamedi a.s. është ai, i cili i pari e ka popullarizuar përdorimin e brushës së dhëmbëve rreth vitit 600. Duke përdorur degën e një peme të quajtur Meswak, Ai ka pastruar dhëmbët dhe ka freskuar frymën.

9. **Lost:** shumë nga gjërat që përdoren në automaten moderne, për herë të parë janë shfrytëzuar në vendet muslimane. Duke kthyer lëvizjen rrotulluese në linare losti, ka mundur ngritjen e lehtë të sendeve të rënda.

10. **Spitali:** spitalet të cilat i njohim sot, me personel dhe salla speciale vijnë nga Egjipti (Shekulli i IX). Qendra e parë e këtij lloji ka qenë spitali Ahmad ibn Tulun e hapur në vitin 876 në Kajro. Ky institucion ka siguruar shërim falas për ata që kanë pas nevojë.

Merjeme Avdiu 12/3, marrë nga: www.islamgjakova.net

Barcoleta

Ç'po bën në google ?

Më pyeti mami sot:

- Ç'po bën në kompjuter?
- Ja po marr ca informata në google.
- Po ç'është google?!
- Google din gjithçka - thash.
- Oh sa mirë! - Pa pyete se si është tezja se kam kohë që skam folur me të. - ma ktheu ajo.

Mësuesja e kimisë

Mësuesja e kimisë pyet nxënësit :

- Kush nga ju e din se ç'është Valenca?

Vetëm Riadi ngre dorën.

- Na thuaj Riad! - i drejtohet mësuesja!

Riadi:

- Është ekip spanjoll mësuese, mirëpo quhet Valencia e jo Valenca.

Taksi për tre persona

Dy të dehur kur dalin prej kafes, shkojnë te një taksist që ishte aty afër dhe e pyesin:

- Sa kushton deri në qytet për tre persona?

Taksisti i habitur ua kthen: - Për tre!? Ju jeni dy!

Të dehurit i thonë taksistit :

- E ti, nuk do vish me ne Aaa?!

Politikani te Frizeri

Shkon një politikan te frizeri dhe i thotë:

- Largo ç'farë të duket keq në kokën time.

Frizeri ia hoqi kokën...

Zgjedhi: Veton Jashari 12/2

HA HA HA! U TAKUAM SËRISH!

Kuriozitete

- Veriu i Norvegjisë i kalon 14 javë të verës me diell, ditë e natë.
- Brenda pesë minutave që zgjohemi nga gjumi, 50% e ëndrrave harrohet, pas dhjetë minutash harrohet 90% e tyre.
- Peshqit harrojnë çdo gjë që ndodh vetëm pas 10 minutash.
- Kur thyhet një xham disa copëza shpërndahen me shpejtësi prej 3000 milje në orë.
- Pavarësisht nga trashësia dhe madhësia e një flete, fleta nuk mund të palohet me tepër se 9 herë.
- Qeliza njerëzore e trurit mund të mbajë mend 5 herë më tepër informacion se e gjithë Enciklopedia Britannica.
- Në përdorim janë 200 muskuj për të bërë një hap.
- Një kg limon ka me tepër sheqer se 1 kg luleshtrydhe. Sipas dietologëve është më mirë të konsumohet i shtrydhur në ujë.

Laura Jasiqi 11/3

- Fëmija më i rëndë që është lindur ndonjëherë është një fëmijë nga Italia, i cili qe lindur në vitin 1954 dhe peshonte 10,2 kg.
- Mbiemri më i shpeshtë në botë është Chang, të cilin e mbartin rreth 75 milionë njerëz në Kinë.
- Një në çdo 10 persona jeton në Ishull.
- Lulja më e madhe në botë gjendet në Brazil dhe është e gjatë 341m.
- Sikur nga të gjitha ujërat e deteve dhe oqeanëve të nxirrej kripa, me të do të mbulohej e tërë sipërfaqja e tokës me një shtresë prej rreth 130m.
- Syri i një struci është më i madh se truri i tij.
- Temperatura më e lartë e regjistruar në Botë është 57,5° në El-Aziz të Libisë, kurse më e ulta u regjistrua në stacionin Vostok Antarktidë -89,6°.

Shefqet Krasniqi 12/2

“Është fakt se në krijimin e qiejve e të tokës, në ndërrimin e natës e të ditës, të anijes që lundron në det që u sjell dobi njerëzve, në atë shi që e lëshon All-Ilahu prej së larti e me të ngjall tokën pas vdekjes së saj dhe përhapë në të nga çdo lloj gjallese, në qarkullimin e erërave dhe reve të nënshtuara mes qiellit e tokës, (në të gjitha këto), për një popull që ka mend ka argumente.”
(Kur'an 2: 164)

